

NABITO! – VIDÍM! – PAL!

Ostrými střelbami pokračovala příprava příslušníků
71. mechanizovaného praporu pro misi v Pobaltí

Volareza připravila pro děti vojáky a zaměstnanců Ministerstva obrany řadu zajímavých her

Dětský den

Možná jste již zaznamenali, že Volareza bude dne 2. června od jedenácti do sedmnácti hodin pořádat první velký Dětský den. Pro pořádání Dětského dne jsme vybrali vojenskou zotavovnu Měřín, která vyhovuje tomuto účelu kapacitně. Navíc se její rozlehlý venkovní areál jeví jako nejvhodnější pro uspořádání akce, na níž se očekává účast více jak 500 osob. Na děti bude čekat „Velká“ hra o ceny složená z deseti zajímavých aktivit. Každý, kdo úspěšně absolvuje alespoň sedm aktivit z nabídky, bude odměněn malým dárkem. Mimo soutěže pro děti a rodiče pořádné další zajímavé ukázky. Během nich uvidí vojenskou, policejní a hasičskou techniku, výtvary tankových modelářů a ukázky vozidel z Rallye Dakar. Děti budou mít navíc možnost bezplatně využít skákací hrad, skládat 3D puzzle s dinosaury, nechat si pomalovat obličej od našich výtvarníků a samy vytvořit drobný dáreček v kreativní dílně. Za zajímavost stojí i setkání s živými dinosaury, kteří budou děti programem a jednotlivými akcemi provázet. Po celý den poběží hotelové kino, vstup do aquaparku pro děti bude za symbolickou jednu korunu. Čekají na ně i bezplatné plavby naším parníkem po Slapské přehradě. Součástí dětského dne bude i zábavní program na hlavním podiu, kde dvakrát vystoupí hudební skupina Maxíci. Dětské divadélko Romaneto

zahraje Pirátskou pohádku a účastník Rallye Dakar Lukáš Kvapil uspořádá autogramiádu.

Během Dětského dne ukážeme i vybavení a stany pro námi pořádaný první Army Camp. Ten se bude konat rovněž ve Vojenské zotavovně Měřín nedlouho po Dětském dnu. Rodiče si o podmínkách a programu tábora budou moci promluvit s našimi vedoucími a děti budou mít možnost si vyzkoušet i nové airsoftové zbraně, které jsme pro tábor pořídili.

Veškeré aktivity a program Dětského dne jsou koncipovány jako bezplatné, **včetně bezplatného vjezdu do areálu zotavovny pro ty účastníky Dětského dne, kteří si svou účast u nás nezávazně zaregistrují.** Pro neregistrované návštěvníky je vjezd vozidla zpoplatněn částkou 100 Kč. Registraci je možné provést i pomocí QR kódu uvedeného na této straně nebo na plánu akce. Důkaz o registraci si následně vytisknete nebo uložíte do mobilního telefonu (tabletu) a při vjezdu do areálu předložíte ke kontrole. Budete tak moci bez poplatku zaparkovat uvnitř areálu. Pokud vojenské útvary zvolí pro dopravu autobusy, bude samozřejmě bezplatný vjezd a bezplatné parkování platit i pro ně. O podmínkách rezervace hromadné účasti na Dětském dnu se informujte na VLRZ na telefonu 973 201 622 nebo emailem na adrese dcr@vlrz.cz. Registrace účastníků je

pro nás velmi důležitá, a to z důvodů získání přehledu o počtu návštěvníků v návaznosti na zajištění dalších cateringových služeb, které budou pro vás připraveny.

Těšíme se na vaši návštěvu!

Vaše Volareza

2018 2. června Dětský Den Měřín

Partneři akce

MAXÍCI

volareza
HOTELY • LÁZNĚ • WELLNESS

obsah

Mise je nejlepší forma výcviku

Ministryně obrany Karla Šlechtová postoupila členům vlády ČR návrh na působení Armády ČR v zahraničních operacích OSN, EU a NATO od poloviny 2018 do konce roku 2020.

Ten předpokládá posílení účasti České republiky v hlavních krizových oblastech. Již letos půjde o mise v Afghánistánu, Mali a Iráku, kde bude Armáda ČR působit ve zvýšených počtech i v dalších dvou letech. Příspěvky České republiky v ostatních mnohonárodních misích a operacích zůstávají bez větších změn.

„Absolutní prioritou pro mě i armádu zůstává obrana ČR. Obrana ČR a ochrana našich občanů však dnes nekončí na našich hranicích. Se spojenci reagujeme na aktuální hrozby a v místě krizí chráníme ČR před pronikáním terorismu nebo nelegální migrací,“ zdůrazňuje ministryně Šlechtová.

V případě, že bude návrh vládou a následně Parlamentem ČR schválen, se bude jednat o navýšení mandátu Armády ČR ve všech misích o přibližně 300 vojáků, a to ze stávajících 806 na 1 081 vojáků pro zbytek roku 2018, respektive 1 191 osob v roce 2019 a 1 096 osob v roce 2020.

„Účast České republiky v zahraničních misích naši armádu nijak neoslabuje, ani neomezuje její úkoly a přípravu k obraně země u nás doma. Naopak, působení v misích je pro vojáky tou nejlepší přípravou k obraně státu a vydá za roky výcviku. Pro armádu a vojáky to tedy rozhodně není ztracený čas a pro Českou republiku vyhozené peníze,“ zdůrazňuje ministryně obrany Karla Šlechtová.

V Afghánistánu v letech 2018 až 2020 návrh předpokládá možné nasazení až 390 českých vojáků. Armáda ČR bude společně s vojáky dalších 37 států pokračovat ve výcviku místní armády a v ochraně spojenců. Zaměří se přitom jak na podporu a výcvik vzdušných sil, tak na výcvik pozemních sil afghánské armády v provincii Herat a policejních

a bezpečnostních složek afghánské vlády v provincii Logar.

V Iráku se česká armáda v počtu do 110 osob bude i nadále podílet na výcviku vojáků, policistů a expertů na ochranu proti zbraním hromadného ničení. Dále se předpokládá navázání na dosavadní výcvik osádek českých letounů L-159, které v boji s Daesh úspěšně nasazují irácké vzdušné síly. V roce 2019 zahájí činnost chemická jednotka, jejímž úkolem bude monitoring prostředí a v případě ohrožení i konkrétní obranná opatření.

V Republice Mali Evropská unie připravuje rozšíření působnosti své asistenční a výcvikové mise na celý region Sahelu. Tomu odpovídá i posílení příspěvků jednotlivých států. V letech 2018 až 2020 se do evropské výcvikové mise zapojí česká vojenská jednotka v počtu do 120 vojáků. Na žádost OSN zároveň v Mali Česká republika posiluje i zvláštní misi OSN (MINUSMA), v níž bude v dalších letech působit až 30 českých vojáků.

Součástí nového mandátu bude i nasazení českých vzdušných sil k ochraně vzdušného prostoru Pobaltí, a to v roce 2019 v počtu 95 vojáků s pěti letouny Jas-39. Armáda ČR zde působila naposledy v roce 2012, poté v letech 2014, 2015 a 2016 plnila obdobné úkoly na Islandu.

Do celkového počtu českých vojáků, kteří budou v dalších dvou letech působit v zahraničí, patří i 290 příslušníků pozemních sil, kteří se na základě již schváleného mandátu v polovině letošního roku zapojí do alianční Posílené předsunuté přítomnosti (eFP) v pobaltských státech a v Polsku.

Redakce AR

Hradní stráž je jenom jedna	2
Rozhovor s velitelem Hradní stráže plukovníkem Jiřím Kývalou	
Ebonite Javelin 2018	6
Mezinárodní cvičení prověřilo nejen příslušníky 72. mechanizovaného praporu Přáslavice	
Let's go! Jdeme na to!	8
Ve výcvikové prostoru Hradiště pokračovala příprava 10. strážní roty BAF na nasazení v Afghánistánu	
Satelitní centrum ČR	12
SATCEN bude sloužit vojenským i civilním účelům	
NABITO! – VIDÍM! – PAL!	14
Ostrými střelbami pokračovala příprava příslušníků 71. mechanizovaného praporu pro misi v Pobaltí	
Pod vlajkou OSN	18
Představujeme misi MINUSCA ve Středoafričské republice	
Centrum výjimečnosti JAPCC	20
Česká republika je zakládajícím členem prvního NATO Center of Excellence	
Osudy na hraně života	22
I ty můžeš jednou potřebovat pomoc!	
Dílenské vozidlo	26
Opravy kdykoliv a kdekoliv díky nové technice, kterou armáda získala z VTÚ	
IWA Outdoor Classics	28
Výstava s historií sahající do roku 1973 přilákala tisíce odborníků z celého světa	
HH-60W	30
Nový CSAR standard US Air Force	
Samohybný minomet Mjölner	34
Nejasný osud minometných systémů AMOS na podvozku obrněných vozidel CV90	
Příprava na zátěž: Rozcvičení	36
Manuál profesionálního vojáka	
Hrdinství se opakovalo po čtvrt století	38
Osavy 75. výročí bitvy u Sokolova a 100. výročí bitvy u Bachmače	
Zelená dětským skupinám	40
Ministerstvo obrany provozuje již čtyři resortní předškolní zařízení pro děti svých zaměstnanců a vojáků z povolání	
Příliš hrdý sokol	42
Československý legionář na italské frontě Bedřich Havlena, od jehož narození uplynulo sto třicet let, prokázal mimořádnou odvahu i na šibenici	
Volba mezi domovem a peklím	44
Čeljabinský incident odstartoval postup legionářských jednotek na východ vlastního pořádkem, známý jako sibiřská anabáze	
Rukávové znaky	46
Manuál profesionálního vojáka	
Období 1949–1956	48
Pohled na služební tělovýchovu a vývoj požadavků tělesné zdatnosti příslušníků armády	

S velitelem Hradní stráže plukovníkem Jiřím Kývalou jsme hovořili mimo jiné o tom, jaké je to velet tomuto elitnímu útvaru

Hradní stráž je jenom jedna

Od března loňského roku stojí v čele Hradní stráže plukovník Jiří Kývala. Právě malé ohlédnutí za uplynulými dvanácti měsíci bylo důvodem, proč jsme ho požádali o tento rozhovor.

Celý svůj profesní život jste sloužil u dělostřelectva. Jak moc vás zaskočilo, když vám byla nabídnuta funkce velitele Hradní stráže?

Nemyslím si, že by mne to nějak zaskočilo. Ze všeho nejdříve jsem byl pozván na výběrové řízení, takže jsem o této možnosti věděl dopředu. Zaskočila mne ale rychlost, s jakou byla tato personální změna provedena. V úterý jsem absolvoval výběrové řízení, ve středu jsem byl u kancléře, ve čtvrtek u pana prezidenta a v pátek 10. března jsem byl ustanoven do funkce. V hodnosti plukovníka už pro mne u dělostřelectva nebylo příliš možností kariérního postupu, takže se dalo předpokládat, že budu muset nastoupit k nějaké jiné složce.

Nemuselo se ale jednat o něco tak výjimečného, jako je Hradní stráž...

Samozejmě, mohlo to být cokoliv jiného, třeba i odchod do zálohy. Tuto funkci vnímám jako velice prestižní a jsem moc rád, že jsem dostal takovouto příležitost. Hradní stráž je jediným útvarem tohoto druhu v republice.

Jste hodně na očích veřejnosti, každý vás zná z médií, stala se z vás prakticky přes noc, skoro bych řekl, celebrita. Nevadí vám to?

Za celebritu se rozhodně nepovažuji. Tato funkce je sice tímto ozvláštňena, ale pořád se jedná o velení vojákům a řešení problémů

útvary, tedy záležitosti, které jsem dělal již v minulosti.

Co pro vás až do té doby představoval Pražský hrad, vnímal jste ho spíš jako náhodný turista?

Pražský hrad vnímám jako největší symbol státnosti, kde se tvořily, již od svatého Václava, dějiny naší země. Vždy když tam vcházím, tak mám k tomuto místu velikou úctu a respekt.

Velitel Hradní stráže musí plnit celou řadu ceremoniálních úkolů, se kterými se asi armádní důstojník jen tak nesetká. Existuje nějaký kurz, kde je možné si tyto záležitosti doplnit?

Žádný kurz neexistuje. Pokud se týká ceremoniálních aktů, tak během přebírání funkce a plnění dalších povinností jsem se domluvil s jedním z nejzkušenějších příslušníků Hradní stráže s vrchním praporčíkem 1. praporu Svěrákem, který mi pomohl všechny tyto záležitosti nacvičit. Byl to právě on, kdo se mnou prošel například pořadové cviky se šavlí, abych co nejdříve získal potřebné dovednosti.

Právě cviky se šavlí jsou asi poměrně náročnou záležitostí, jak dlouho vám trvalo, než jste je zvládl?

K důstojníkům Hradní stráže prostě šavle patří. Je to neodmyslitelná součást ceremoniálních aktů. Zvládnout se to ale dá. Je

to hodně o drilování. Jaký jsem byl v tomto směru žák, to by byla asi otázka na praporčíka Svěráka, který mě tyto záležitosti učil. Mám totiž pocit, že zpočátku jsem nějak nedokázal koordinovat pohyby. Nakonec jsme ale došli ke kýženému výsledku. Hned při prvním ceremoniálním aktu, kterým byla návštěva prezidenta Singapuru, jsem již Hradní stráž velet já.

Čestná stráž se každoročně zúčastňuje drillfestu. Máte i vy možnost nějakého takového mezinárodního srovnání?

Soustředujeme se spíše na vystoupení, která organizujeme přímo na Hradě. Například během Dne ozbrojených sil, Dnů NATO atd. Je to podobné exhibiční vystoupení jako má Čestná stráž.

Říkal jste, že převzetí funkce bylo poměrně rychlé. Neměl jste z toho množství úkolů, které jste musel zvládnout, těžké spaní?

Spaní asi ne, protože jsem toho v té době mnoho nenaspal. Jen jsem trávil ze začátku více času v kanceláři. Moji výhodou bylo, že předtím jsem již útvar řídil. Takže takové ty finanční či personální záležitosti pro mne nepředstavovaly nic nového. Nové pro mne bylo spíš to prostředí a styk s lidmi z veřejného života. To bylo skutečně trochu jiné.

Na příslušníka Hradní stráže jsou mimo jiné kladeny jisté nároky i z hlediska fyziognomických parametrů. Musíte si nyní i vy hlídat tyto záležitosti a dodržovat například odpovídající životosprávu?

Postavu si samozřejmě hlídat musím. Nemyslím si ale, že bych se zásadně omezoval v jídle či životosprávě. Spíš mám štěstí, že tyto záležitosti nemusím nějak zvlášť řešit. Kuchyň Hradní stráže je velmi dobrá, vaří se tady velice chutně. Kromě klasických jídel také nabízí i různé zeleninové saláty, případně i vegetariánskou stravu, takže když je potřeba, mohu si jídelniček upravit. Jen bych ještě dodal, že kuchyně Hradní stráže zásobuje stravou všechny služby jak na Hradě, tak v Lánech, takže pracuje celý rok prakticky nepřetržitě, a co jsem tady, tak bezchybně.

Máte také možnost udržovat si odpovídající fyzickou kondici?

Pokud si člověk vytvoří časový prostor, tak určitě ano. Máme zde zařízení jak pro aerobní cvičení, tak i posilovnu. Kromě toho máme možnost využívat armádní sportovní zařízení v posádce Praha.

Existují nějaké vaše zkušenosti ze služby u dělostřelectva, které se dají využít ve funkci u Hradní stráže?

Pokud se týče velení útvaru, tak určitě. To je hodně podobné. Jedná se jen o dvě různé složky jedné ozbrojených sil, takže pravidla jsou stejná. Výhodou jsou bezesporu větší kompetence v personální práci, mnohé věci se tady vyřeší rychleji a snadněji.

Máte za sebou dvě zahraniční mise. Dělal jste velitele kontingentu v Koso- vu, sloužil jste i v Afghánistánu. Jaký byl mezi nimi rozdíl?

Ta první byla čistě česká mise. Působil jsem na české základně. Pokud se týče Afghánistánu, tak jsem byl na velitelství ISAF, jako zástupce náčelníka oddělení výcviku. Mé působení

zde bylo výrazně mezinárodní. A právě v tom bych viděl hlavní rozdíl.

Takže to bylo více mezinárodních zkušeností a více komunikace v angličtině...

Přesně tak.

Co všechno vám tyto mise daly pro vaši další službu v armádě?

Rozhodně to byly zkušenosti. Jak jsem již zmínil, působil jsem na oddělení výcviku velitelství ISAF. Měl jsem možnost osvojit si nové metody jak přípravy, tak i samotné realizace výcviku.

Snažil jste se po návratu do vlasti tyto metody aplikovat i v naší armádě?

Rozhodně. Tu možnost jsem měl.

Na Hrad jste nastoupil v době zhoršené bezpečnostní situace, došlo v této souvislosti k navýšení úkolů, které Hradní stráž musí plnit?

Neřekl bych, že je to náročnější. Ve stráži máme pořád zhruba stejně vojáků. Denně se jedná o šedesát pět až sedmdesát dva lidí.

Přesný počet závisí na úkolech, které se odvíjejí od toho, co se zrovna na Hradě děje. Samotné střežení tedy zůstává více méně stejné. Problémy se vyskytují především v noci. Jen za minulý rok jsme měli třicet osm zadržení sedmdesáti šesti osob. V tomto směru je to tedy náročné.

Znamená to, že tyto počty vám ve srovnání s minulostí narůstají?

Ano, četnost se zvyšuje. Někteří lidé jsou neukáznění, vnikají do areálu Hradu a přidělávají nám tak práci.

Před lety si asi moc lidí nedokázalo představit, že by se Pražský hrad mohl stát terčem nějakého teroristického činu, v současné době ale musíte pracovat i s takovýmto ohrožením. Jak moc je pro vás ta situace náročná?

Náročné to samozřejmě je. Na druhou stranu jsem ale rád, že na vstupech do Pražského hradu jsou kontroly. Takové ty řeči, že se Hrad opevňuje, případně že není přístupný veřejnosti, nejsou pravdivé. Právě proto, aby Pražský hrad byl bezpečný a veřejnost se v něm mohla volně pohybovat, jsou ty

kontroly. Umožňují nám totiž snadnější práci uvnitř.

Pražský hrad představuje jeden z nejrozsáhlejších hradních komplexů nejen v Evropě, ale nejspíš i na světě. Navíc ho denně navštíví tisíce turistů. Jak moc je obtížné tak rozsáhlý objekt zajišťovat?

Zatím ještě nemáme statistiky z roku 2017, ale v roce 2016 navštívilo Pražský hrad zhruba 2,1 milionu platících turistů a dohromady tímto areálem prošlo 7,5 milionu lidí. Ten počet se neustále zvyšuje. Předpokládáný roční nárůst je deset procent. Vojáci Hradní stráže nejenže zajišťují ostrahu Pražského hradu, ale také dbají na dodržování návštěvní řádu. O to je to pro nás náročnější. V některých případech je totiž docela obtížné vysvětlovat návštěvníkům, že se mají chovat tak a tak.

Součástí areálu Pražského hradu jsou stovky sálů a místností. Jak dlouho trvá člověku, než se zde dokáže orientovat?

Není to skutečně snadné, prostředí zde je totiž velice specifické. Dá se ale říct, že v prostorách, které se využívají k oficiálním akcím, na nichž se Hradní stráž podílí, není orientace složitá. Jednotlivé sekce a odbory Kanceláře prezidenta republiky jsou pak rozmístěny systematicky, takže orientace je po určité době zvládnutelná.

Před prezidentskými volbami byly po mnoha letech opět vystaveny korunovační klenoty. Zajištění jejich prezentace bylo jedním z úkolů, které plní Hradní stráž takřikajíc mimo svou běžnou agendu. Jak se s těmito nárazovými záležitostmi vypořádáváte?

Hradní stráž má zvládnuté veškeré oficiální akce a další činnosti, na nichž se podílí, takže v této oblasti problém není. Nicméně, podobné akce nám ubírají z omezeného počtu hodin, které máme k dispozici. Pro sřezení korunovačních klenotů musíme vyčlenit určitý počet lidí. Zákon 221 o vojácích z povolání ale ukládá čtyřicet hodin služby týdně. S ohledem na to nám pak již nezbyvá příliš mnoho času, který bychom mohli věnovat například výcviku.

Civilní veřejnost vaši činnost většinou vnímá pouze při ceremoniálních záležitostech, vaším prvořadým úkolem je ale ochrana a obrana Hradu, případně zámku v Lánech. Jakým způsobem se připravujete na tyto takřikajíc bojové úkoly?

Každý náš voják prochází určitou přípravou. V současné době máme základní přípravu po domluvě s Vyškovem koncipovanou tak, že jednu její část věnujeme přímo specifickému

výcviku u Hradní stráže. Znamená to, že rekruti přijdou k nám, dostanou zde výcvik zaměřený na strážní službu a ceremoniální akty a pak se vrací zpátky do základního výcviku do Vyškova. Ale ani po ukončení základního výcviku nezařazujeme vojáky do strážní služby, než zcela zvládnou plnění všech těchto úkolů. Kromě toho existují další zaměstnání, jako jsou například střelba, taktický výcvik atd. To už si děláme vlastními silami.

Právě zlepšování kvality výcviku bylo jednou z oblastí, na kterou jste se při svém nástupu hodlal zaměřit. Jak moc se vám podařilo naplnit tento úmysl?

Z důvodu, který jsem již zmínil, tedy že jsme limitováni těmi čtyřiceti hodinami týdně, se snažíme zaměřit výcvik na nejnižší velitelský sbor. Jde o to, aby se naučil velet svým jednotkám a podřízeným vojákům. Navázali jsme kontakt se 7. mechanizovanou brigádou a snažíme se tyto záležitosti řešit společným výcvikem s jejími podřízenými jednotkami. Výcvik zaměřený především na taktiku řídí v tomto případě zkušení instruktoři, jimž nechybí ani zkušenosti ze zahraničních misí.

Na začátku měsíce března zahajujeme první společný výcvik se 71. mechanizovaným praporem ve VVP Libavá.

Novinkou je, že i příslušníci Hradní stráže nastupují do zahraničních misí. Jak moc vám to komplikuje plnění standardních úkolů a jak velký zájem je o tuto službu v zahraničí?

Zájem určitě je. Naši vojáci nastupují do zahraničí jen ve velmi nízkých počtech, a to především z toho důvodu, aby to neomezovalo plnění základních úkolů. Osobně to ale vnímám jako velice přínosné. Naši příslušníci v těchto operacích plní strážní úkoly, tedy to, co je jedním z jejich hlavních úkolů v České republice. Ostatně je zde i historická vazba. Hradní stráž vznikla v roce 1918 z jednotek legionářů a já jsem rád, že budeme mít její pokračovatele. Takováto tradice k nám prostě patří.

Hradní stráž má 715 lidí, řekl jste rovněž, že budete pokračovat v personální stabilizaci. To asi v době ekonomické konjunktury a minimální

nezaměstnanosti není právě jednoduché. Nemuseli jste slevit ze svých požadavků?

Snažíme se držet normy, které na naše příslušníky máme. A to nejen fyziognomické, například vizáž, výška, BMI atd. Musí také získat prověrku na stupeň důvěrné, což rozhodně není jednoduché. Když jsem nastupoval do funkce, měli jsme naplněnost sedmdesát osm procent. V současné době jsme na devadesáti šesti procentech. Navíc máme dalších dvacet vojáků ve výcviku ve Vyškově. Po jejich příchodu bude Hradní stráž naplněna téměř z devětadevadesáti procent. Musím za to poděkovat především náčelníkovi Generálního štábu AČR, s nímž v tomto směru spolupracujeme a který nám vychází maximálně vstříc. Mimo jiné stanovil v roce 2017 Hradní stráž jako prioritu pro doplňování.

Další z oblastí ve vašem zorném poli bylo prohloubení spolupráce s ostatními složkami podílejícími se na zajišťování bezpečnosti sídel prezidenta republiky. Není určitým problémem, že vy jste složkou, která má blízko k armádě a ostatní pak naopak k Ministerstvu vnitra?

V současné době úzce spolupracujeme s Útvarem pro ochranu prezidenta ČR. S jeho vedením se snažíme dosáhnout určité symbiózy. Jisté mezery ve spolupráci ale ještě stále existují. Věřím však, že je brzy odstraníme. A to například společným výcvikem. Společný výcvik organizujeme i s jinými složkami, jako je Ředitelství ochranné služby či Bezpečnostní informační službou.

Je možné tyto společné výcviky organizovat na základě nějaké modelové situace přímo tady na Hradě?

Pokud řešíme nějaké modelové situace na Hradě, tak výhradně v noci, když je tento objekt pro veřejnost uzavřen.

Mnohdy je ale takovýto výcvik přímo na místě nenahraditelný.

Výzbroj Hradní stráže prošla v minulosti modernizací. Dostali jste nové odstřelovací a útočné pušky, pistole, škorpiohy. Na jakou další modernizaci se v budoucnu hodláte zaměřit?

V současné době jsme ve fázi připomínkování koncepce Rozvoje Hradní stráže. Předpokládáme, že brzy bude tento dokument dokončen. Stále ještě máme staré protitankové granátomety RPG-7. Ty bychom potřebovali nahradit modernějšími systémy. Pro poměrně rozsáhlý a členitý komplex zámku Lány budeme také potřebovat vhodnější terénní vozidla. Budeme tedy určitě doplňovat vozový park, tak abychom mohli v tomto areálu v případě potřeby adekvátně zasáhnout.

U veřejnosti jsou velice oblíbené vaše stejnokroje z dílny výtvarníka Theodora Pištěka. Přesto se zeptám, zda neuvažujete o nějaké jejich obměně či doplnění?

Ne, v tomto případě žádné změny neplánujeme. Věřím, že naši vojáci jsou velice hrdí na to, že mohou nosit takové hezké uniformy. S panem Pištěkem jsme stále v kontaktu. Rád vzpomíná na dobu tvorby našich nových stejnokrojů a považuje je za velký úspěch. Součástí Koncepce rozvoje Hradní stráže jsou ale nové stejnokroje pro strážní službu. Rádi bychom nahradili maskáče vhodnější uniformou pro areál Pražského hradu.

Koncem roku budete oslavovat sto let Hradní stráže. Jaké akce v této souvislosti chystáte?

Naše oslavy se prolínají všemi hradními akcemi ke stému výročí vzniku republiky. Na začátku roku to odstartovalo velkým střídáním Hradní stráže, následně byla vystavena ústava a korunovační klenoty. Na Den ozbrojených

A fakta

Plukovník Jiří Kývala se narodil 18. ledna 1966 v Karvině. Po absolvování Vojenské střední školy v Martině – obor dělostřelecký velitelský prošel řadou velitelských funkcí u dělostřelctva. V letech 1995 až 2002 distančně studoval Vojenskou vysokou školu pozemního vojska ve Vyškově. V roce 2008 se stal velitelem 131. smíšeného dělostřeleckého oddílu. V této době působil také jako velitel 15. kontingentu AČR KFOR v Kosovu. Po návratu byl ustanoven do funkce náčelníka oddělení dělostřelctva odboru bojové přípravy pozemních sil. Z této funkce byl vyslán do mise ISAF v Afghánistánu. Od roku 2013 byl zástupcem velitele 13. dělostřelecké brigády a pluku. V březnu 2017 byl jmenován do funkce velitele Hradní stráže.

sil chystáme slavnostní zahájení výstavy „Stráž na hradě Pražském“. A 7. prosince pak budeme organizovat samotné oslavy ke stému výročí.

Text: Vladimír Marek, foto: kpt. Jiří Havel

Mezinárodní cvičení prověřilo nejen příslušníky 72. mechanizovaného praporu Přáslavice

Ebonite Javelin 2018

V březnu se ve vojenském výcvikovém prostoru Hradiště v Doupovských horách uskutečnilo cvičení zaměřené na prohloubení vzájemné spolupráce napříč AČR za účasti vojáků ze Slovenska a příslušníků aktivní zálohy praporu. Logisticky se jednalo o velice náročné přesuny techniky a zkoušku připravenosti vojáků s ohledem na spaní v polních stanech při teplotách hluboce pod bodem mrazu.

Mimo vojáků praporu se cvičení účastnili také více než stovka příslušníků jednotky aktivní zálohy praporu, téměř padesát vojáků z 11. mechanizovaného praporu Martin 1. mechanizované brigády ze Slovenska, dále 7. rota chemické, radiační a biologické ochrany 312. praporu z Liberce a další příslušníci Armády ČR, například ze 143. zásobovacího praporu z Lipníku nad Bečvou. Celkem šlo o 720 vojáků, téměř padesát kusů vozidel BVP-2, několik samohybných minometů PRAM a odpovídající množství další, především kolové techniky.

Tvrdé podmínky

Ubytování bylo zabezpečeno v rozsahu sedmi set lůžek v polních podmínkách ve stanech a v průběhu výcviku i pod širým nebem, navzdory nepříznivému počasí. Vysoké nároky prostředí kladlo i na kuchaře, na které se nesmí zapomínat, jelikož i jejich práce je nezbytná. Teplota v průběhu téměř čtrnáctidenního vyvedení praporu se pohybovala hluboce pod bodem mrazu a samozřejmě i to si vyžádalo bedlivý, zdravotnický dozor. Nicméně to nijak neovlivnilo cíle cvičení. To bylo zaměřeno na prohloubení vzájemné spolupráce v rámci jednotek AČR a spojeneckých jednotek. Hlavním úkolem pak bylo provedení bojových ostrých střelb mechanizovaných jednotek pod námětem vedení obranného a útočného

boje. V neposlední řadě to byla také příprava a plánování cvičení DUKLA SPIRIT 2018, které bude probíhat v měsíci srpnu ve stejném prostoru. Zástupce velitele praporu major Tomáš Suchý zmínil náročné úkoly, které bylo třeba bezvadně zvládnout. „Každé cvičení je pro nás výzvou. Vojáci musí bezchybně koordinovat síly, nezaleknout se tvrdých podmínek, ale zároveň si musí umět poradit a v případě potřeby improvizovat tak, jak by tomu bylo při skutečném nasazení. Zkrátka musíme umět plnit úkoly bez zaváhání, ve dne i v noci,“ uvedl major Suchý.

Cvičí i zálohy

Téměř stovka příslušníků aktivní zálohy spolu s vojáky 1. mechanizované roty imitovala cvičícím jednotkám „nepřítele“, tzv. opposite forces. Jejich úkol spočíval ve vytváření situací, jako jsou přepady konvojů, pohyby vojsk v prostoru zasazení průzkumné jednotky, především pak ztvárňují centrální síly nepřítele během hlavní části taktického výcviku. Při jedné z takzvaných rozeher došlo i k vyřazení techniky a omezení zásobování útokem na kolonu, která ovšem palbu opětovala a způsobila útočnickům i těžké okamžiky. Nicméně ve skutečném boji znamená přerušování zásobování, či jeho omezení velice náročnou situaci, která vyústí v oslabení a tím omezení bojové činnosti. Což je samozřejmě cíl protivníka.

Dekontaminace

Liberečtí chemici v rámci cvičení museli vybudovat mimo jiné například dekontaminační stanoviště, kde bylo možné očistit a dekontaminovat techniku, která byla během operace zasažena chemickým útokem. V praxi to znamená vybudování průjezdných bran, k nimž je přitahen zdroj vody a projíždějící technika (v případě potřeby opakovaně) je zbavena nánosu nebezpečných látek. To vše za bedlivého dozoru chemiků v ochranných oděvech. Ti používají i ruční hadice, které dosáhnou i na hůře dostupná místa techniky. Podobně je prováděna i dekontaminace osob, ovšem zde záleží na míře zasažení a v případě skutečného nasazení na odhalení látky, která byla k útoku použita. Situace ve světě z let minulých jednoznačně ospravedlňuje potřebu těchto specialistů, kteří jsou samozřejmě ve spojení i s NATO Centre of Excellence ve Vyškově.

Slovenská spolupráce

Jednotky 11. mechanizovaného praporu ze Slovenska jsou v rámci cvičení zasazeny do bojové sestavy bránících jednotek, spolu s 2. a 3. mechanizovanou rotou a minometnou baterií z Přáslavic. Díky naší společné historii je vše o to snazší neexistující jazykovou bariérou. Z rádia se ozývá směs hlášení značící neustálou činnost jednotek, které jsou v kontaktu

s nepřítelem. Na rozlehlé pláni součinnostní střelnice Žďár se přeskupují vozidla pěchoty, ozývá se střelba a díky silnému větru i na věž občas dolehnou hlasité povely velitelů. Směs slovenštiny a češtiny nás opět v boji spojuje. Nadporučík Viktor Bari, velitel slovenské jednotky, si spolupráci na místě i systém řízení a velení velice pochvaloval. „Naše spolupráce je na velmi dobré úrovni, navíc kromě nulové jazykové bariéry jsme vybaveni i obdobnou, či zcela shodnou technikou, což je také velké plus,“ uvedl velitel Bari v průběhu cvičení.

Příjem informací a jejich zpracování

Zatím na hlavním místě velení v čilém ruchu probíhal příjem aktuálních informací přicházejících z bojiště. O jejich zpracování se pak starají jednotlivé skupiny podle své odbornosti. Řeší se každý detail a simuluje se co nejrealněji například odsun zraněných, nebo již zmíněné zasažení jednotek chemickým útokem. Praporní obvaziště přijímá „zraněné“ a provádí jejich ošetření. Prvosledové jednotky naší obrany mají ztráty a k obnově předního okraje obrany je povolána vševojsková záloha velitele praporu k provedení protizteče. Krajinou duní zvuk třístakoňových šestiválců ženoucích se vpřed, třicetimilimetrové projektily zasahují cíle na horizontu, ozývá se kulometná palba a výstřely útočných pušek pěchoty. Pancéřovnická ničí střelbou z RPG vozidla představující techniku nepřítele, postupují a ničí zbytky jeho demoralizovaných jednotek. Tak vypadá cvičení maximálně simulující možné reálné nasazení.

Vyhodnocení každý den

Zástupce velitele praporu major Tomáš Suchý sledoval manévrující jednotky z pozice štábu, respektive z věže pro přehlednost celého území boje. Každý večer probíhá vyhodnocení, kde je brán v potaz hlavně souběh všech kroků, jednotlivosti, vzájemné koordinace, reakce, celkový výsledek a činnosti bojových i podpůrných jednotek. Po analýze vždy následují opatření, která v maximální míře reagují na možné chyby, ale neustále vylepšují i koordinaci sil, útoků a obrany. Zde nejlépe platí citát: „Každá chyba je příležitostí se něčemu naučit.“

Ve výcvikovém prostoru Hradiště pokračovala příprava 10. strážní roty BAF na nasazení v Afghánistánu

Let's go! Jdeme na to!

Ochrana vnějšího perimetru základny Bagráam, součinnost s Afghánskou národní armádou a národní policií i zajištění ochrany a doprovod VIP osob během jejich pohybu mimo základnu. To jsou hlavní úkoly strážní roty, která působí v pravidelných rotacích na zahraniční misi v Afghánistánu. Projíždějící patrolu 10. strážní roty BAF, která doprovázela představitele české armády mimo základnu v Bagráamu, napadli střelbou povstalci. I to byl jeden z cvičných scénářů, s nímž si museli vojáci jednotky poradit.

Na několik dní se výcvikový prostor Hradiště v Doupovských horách proměnil v drsné prostředí Afghánistánu. Začátkem března tu proběhl poslední intenzivní výcvik příslušníků 10. strážní rotě BAF, jejíž jádro tvoří 42. mechanizovaný prapor z Tábora.

Scénáře imitovaly realitu Afghánistánu

„Jedním z našich hlavních úkolů je i zajišťování ochrany našich hlavních představitelů při jednáních s místními špičkami, nebo je doprovázíme při jejich přesunech mimo základnu,“ vysvětluje plnění úkolu nadporučík Daniel Píša, zástupce velitele 10. strážní rotě BAF. „Toto závěrečné cvičení prověřilo jednotlivé čtyři scénáře vycházejícími ze skutečných situací, které se odehrály v Afghánistánu.“

Jeden ze scénářů simuloval eskortu a doprovod vysokých představitelů české armády k pietnímu aktu uctění památky u mohyly našich padlých vojáků. „K této tragické události došlo v roce 2014, kdy po sebevražedném útoku čtyři naši vojáci zemřeli na místě, a pátý po převozu do České republiky,“ vysvětluje Píša.

Právě doprovod chráněných osob byl jedním z úkolů, s nímž si musela jedna z čet strážní rotě tady na Doupově poradit. „Pro jednotku zajišťující doprovod chráněným osobám patří k hlavním úkolům vyhledávání případných hrozeb a izolování daného místa tak, aby se do tohoto prostoru nedostal nikdo, kdo by mohl tyto osoby jakýmkoliv způsobem ohrozit,“ konstatuje zástupce velitele.

Bezpečnost na prvním místě

Pro patroulu je tato činnost ochrany doprovodu velmi náročná. Někdy se dostávají do přímého osobního kontaktu s místními obyvateli, kdy musí prověřit, zda nemají u sebe zbraně, případně jiné nebezpečné předměty, kterými by mohli chráněné osoby ohrozit. „Vojáci tak musí vždy reagovat na aktuální situaci přímo na místě a záleží na mnoha faktorech, jak bezpečnostní situaci vyhodnotí,“ vysvětluje nadporučík Píša. „Než však chráněné osoby na konkrétní určené místo přijedou, na předem nutou jednotku čeká nejdůležitější fáze – musí prohledat oblast a označit ji za bezpečnou. K místnímu obyvatelstvu se naši vojáci i v těchto situacích chovají velmi přátelsky a snaží se předcházet možným tragickým událostem. Pokud si to však situace vyžadá, musí prokázat rozhodnost, razanci a někdy i sílu.“

Pokud totiž dochází k přesunům chráněných osob, musí být jejich cesta zabezpečena v souladu se všemi bezpečnostními opatřeními. „Zajištění jejich bezpečnosti je pro jednotku doprovázející chráněné osoby prvořadým úkolem,“ dodává závěrem k danému scénáři nadporučík Daniel Píša.

Směr Afghánistán

Začátkem dubna převzali příslušníci 10. strážní rotě po svém přesunu na leteckou základnu Bagráh v Afghánistánu operační úkol. Během předchozích čtrnácti dnů ukončili intenzivní půlroční výcvik. Prošli kontrolou sladění

a odborným certifikačním cvičením ve vojenském újezdu Hradiště.

„Během posledního cvičení provedli vojáci v rámci čtyřdenní kontroly sladění celkem devět patrol. K závažným incidentům vyslali pět výjezdů týmu rychlé reakce (QRF), které vylčeno z hlavních sil rotě,“ informuje Daniel Píša. „Prvořadá pro nás byla reálnost situací, proto vojáci mimo reakcí na nepřátelskou palbu, nástražné výbušné systémy a jednání s místními představiteli řešili například i vyzvednutí bezpilotního leteckého systému Scan Eagle.“

Svou přípravu na Doupově zakončily červené barety z Tábora závěrečným certifikačním cvičením, které připravilo Velitelství výcviku – Vojenská akademie. Řídící cvičení podplukovník Hlaváček ocenil zejména přístup vojáků k náročné přípravě, kterou určitě v Afghánistánu zúročí.

Připravu zúročí v Afghánistánu

Přesun jednotky 10. strážní rotě do Afghánistánu proběhl začátkem dubna. „Těší mě, že se naše od začátku tvrdě nasazení v období přípravy vyplatilo,“ zhodnotil půlroční přípravu velitel rotě Viktor Patia. „Dokázali jsme, že naše

jednotka odletěla do místa nasazení perfektně připravená a dokonale sladěná.“

Velení 10. strážní rotě hned v první fázi nasadilo v rámci přípravy velmi vysokou laťku. Velký důraz kladli nejen na fyzickou přípravu, taktické drily a střelbu, ale záměrem výcviku bylo dostat vojáky i pod psychický tlak. „Sáhnout si na dno svých fyzických a zejména psychických sil, vyzkoušet si nanečisto, jak organismus reaguje pod tlakem, jaké jsou reakce při jednotlivých zátěžích, i to byl náš záměr, který se určitě vyplatil,“ konstatuje nadporučík Daniel Píša.

Mnoho vojáků, i těch, kteří už mají za sebou několik zahraničních misí, se svěřilo, že tak tvrdý a náročný výcvik ještě nezažili.

„Nejhorší pro mě byl asi hned ten úvodní, téměř stokilometrový pochod s plnou zátěží,“ uvedl jeden z příslušníků strážní rotě. „K fyzické zátěži přispělo samozřejmě i extrémní počasí a klimatické podmínky. Fakt jsem si na to pověstné dno sáhnul, ale objevit v sobě své hranice, překonat počáteční krizi a pokračovat dál, to je pro mě jako pro člověka nesmírně důležité, protože to využiji nejen na této misi, ale i při jakémkoliv jiné činnosti v běžném životě.“

Text a foto: Jana Deckerová

Duben přijímačky – od září v lavicích

Kam po základce? Tuto otázku řeší mnoho rodičů dětí končících základní školu. Z podaných přihlášek na Vojenskou střední školu a Vyšší odbornou školu MO v Moravské Třebové vyplývá, že zájem o studium na této prestižní škole mnohokrát převyšuje nabídku. Je to škola nejen s mnohaletou tradicí, ale i škola, která připravuje své žáky buď pro následné vysokoškolské studium na Univerzitě obrany v Brně, nebo absolventi s maturitou v kapse nacházejí okamžité uplatnění přímo v útvech Armády České republiky. Letos poprvé podávají přihlášku i žáci, kteří mají zájem o studium v oboru elektrotechnika v nově zřízené pobočce školy při Integrované střední škole technické a ekonomické v Sokolově u Karlových Varů.

Od ostatních středních škol se tato vojenská liší. Už jen tím, že zájemci o studium musí v doprovodu jednoho z rodičů nebo zákonného zástupce navštívit rekruční středisko. Tímto procesem museli projít i zájemci o studium v oboru elektrotechnika v pobočce školy v Sokolově. Na základě nových informací z Karlovarského kraje resort obrany znovu projednal a následně schválil otevření pobočky vojenské střední školy se sídlem v Moravské Třebové v Sokolově již od školního roku 2018/2019. Bude otevřena jedna třída s kapacitou pro třicet dva žáků.

Sítém jsou zdravotní prohlídky

„Budoucí žák je v rekručním středisku seznámen se studiem na naší škole a také s tím, že musí projít lékařským vyšetřením ve vojenské nemocnici,“ říká velitel školy plukovník gšt. Zdeněk Macháček. „Zájemci o studium v Sokolově prošli rovněž lékařskou prohlídkou a do 1. března podávali přihlášku k nám

do Moravské Třebové. Letos jsme přijali celkově přes čtyři sta přihlášek pro oba obory. Musím podotknout, že z původních pěti set zájemců stovka neprošla zdravotními testy ve vojenských nemocnicích. Na obor elektrotechnika máme nakonec sedmdesát pět přihlášených zájemců, zbývajícím počtem se hlásí na obor vojenské lyceum. Letos přijímáme do každé třídy třicet dva žáků, to znamená, že pro obor vojenské lyceum do Moravské Třebové přijmeme do třech tříd vojenského lycea celkově devadesát šest žáků a do dvou tříd pro obor elektrotechnika šedesát čtyři. Jedna třída bude právě naší pobočkou v Sokolově.“

Vojenská škola reaguje na požadavky a potřeby Armády ČR. Z požadavků Generálního štábu vplynulo v roce 2009, že je nutné se zaměřit na obor elektro. Odbornou výuku nebyla škola schopna hned zabezpečit svými vlastními silami, proto se žáci pro znalosti z odborné praxe přesunují z Moravské

Třebové do Lanškrouna na Střední odborné učiliště a Střední průmyslovou školu. V začátku to byl obor „mechanik-elektronik“, který neodpovídal zcela vojenským potřebám. Proto byl učební plán upraven a následně akreditován nový obor, který už vyhovoval požadavkům armády – obor „elektrotechnika“. Ten má škola od roku 2014 a letos budou maturovat první absolventi.

„Drahokamy“ dobrousí na útvaru

„Žáci tohoto oboru projdou teorií stejně jako všichni posluchači podobných oborů na civilních školách. Učí se základy elektrotechniky, seznamují se s elektrotechnickými zařízeními a přístroji, provádí elektrotechnická měření, učí se automatizaci nebo číslicovou techniku. Hlavním cílem naší školy je zaměřit se na potřeby armády, a to především na potřeby a požadavky vzdušných sil. Od druhého do čtvrtého ročníku prochází naši žáci všeobecnou teoretickou

i praktickou částí u vojenských leteckých základen. V Náměšti nad Oslavou, Čáslavi a ve Kbelích probíhají odborné stáže, pro seznámení se s konkrétní technikou a získání základních konkrétních poznatků. Další výuka je pro ně zajištěna prostřednictvím Velitelství výcviku – Vojenskou akademií ve Vyškově, kde probíhá odborná výuka a praxe zaměřená na letectví. Jsou zde k dispozici výukové haly a trenažéry. Žáci projdou základy a problematiku inženýrsko-letecké služby, výukou aerodynamiky, seznámí se s konstrukcí např. turbínových letounů, s turbínovými motory. Vedou je lektoři z řad vojenských odborníků a jejich praxe je zaměřena směrem k základní inženýrsko-letecké službě, logistice, na radiolokaci nebo na radioelektronický boj.“

Pro armádu jsou pak absolventi oboru elektro cenní především v tom, že kromě maturity mají v kapse i vyhlášku č. 50/1978 Sb., kurzy na elektrocentrály a další elektrické zařízení v armádě, řidičák, jazykové předpoklady a zkoušky STANAG, zdravotní certifikáty a samozřejmě mají zažitý i vojenský výukový dril a vojenskou přípravu.

„Jak s nadsázkou říkáme, náš drahoukam si útvar jen dobrousí a dostávají hotového vojáka, který může okamžitě nastoupit na konkrétní funkci. Stačí jen absolvovat základní výcvik ve Vyškově, případně projít doškolením na konkrétní funkci,“ konstatuje velitel školy Macháček.

Pobočka školy v Sokolově už od září

Ministerstvo obrany rozhodlo o tom, že pobočka Vojenské střední školy a Vyšší

odborné školy v Moravské Třebové v Sokolově otevře jednu třídu s kapacitou třicet dva žáků již v tomto školním roce 2018/2019. Ministryně obrany Karla Šlechtová uvítala záruku hejtmanky Jany Vildumetzové, která na sebe vzala odpovědnost za připravenost školy, její naplněnost a včasné dobudování zázemí. Na základě těchto garancí hejtmanky ministryně obrany rozhodla přehodnotit původní stanoviska resortu obrany, vycházející z vyhodnocení velkého množství rizik a pobočku školy otevřít prvním zájemcům už letos.

„Na základě tohoto rozhodnutí bude v Sokolově otevřena jedna třída pro obor elektrotechnika,“ informuje plukovník Macháček. „Průběh výuky bude naprosto totožný s výukou školy v Moravské Třebové. Přijímací zkouška proběhne pro všechny zájemce v Moravské Třebové, a to ve dvou dubnových termínech. Jednotná státní zkouška se skládá z matematiky, českého jazyka a literatury a školní část z tělesné výchovy. Kritéria fyzické zdatnosti jsou pro chlapce běh na 1 000 metrů a shyby, dívky musí uběhnout také 1 000 metrů, místo shybů však šplhají na tyči. Je nutno podotknout, že fyzické testy jsou opět sítím, kterým propadne mnoho zájemců. Zvláště dívky mají se šplháním na tyči velký problém, ale kritéria jsou přísná pro všechny. Pokud nesplní, jsou vyřazeni.“

Výuka žáků, kteří se přihlásili na studium do Sokolova, bude probíhat při Integrované střední škole technické a ekonomické. Základní teorii tedy absolvují prostřednictvím odborných pedagogů této školy. Mimoškolní činnost, výcvik, odborná praxe a stáže je však

čekají ve vojenských útvech, stejně jako jejich spolužáci v Moravské Třebové.

Maskáče i „banány“

Žáci, kteří nastupují na vojenskou střední školu, jsou vybaveni i vojenským materiálem. V Moravské Třebové vyfasují maskáče, uniformu vzor 97, sportovní vybavení, pracovní oděv, žlutá pyžama – banány, případně dostanou na zápěstí věci, které potřebují k odbornému výcviku nebo v rámci stáží. „To samé čeká i žáky v Sokolově,“ vysvětluje velitel školy. „V Moravské Třebové absolvují spolu se všemi novými žáky také adaptační proces, projdou tu společným nácvikem, začátkem října složí slavnostní slib, a pokud splní všechny tyto základní požadavky předpokladů ke studiu, odjedou k výuce do Sokolova. I když budou vzdálení přes tři sta kilometrů, budou plnohodnotně zahrnuti do všech akcí školy, včetně účasti na takových armádních akcích jako jsou Dny NATO, Bahna, Cihelna nebo se zúčastní veškerých společenských, kulturních i pietních akcí. Čeká nás i náročný podzim, kdy vyvrcholí oslavy stoletého výročí vzniku naší republiky. Jsme totiž součástí oslav, včetně té nejdůležitější – vojenské přehlídky v říjnu letošního roku v Praze,“ dodává plukovník Macháček.

Text a foto: Jana Deckerová

SATCEN bude sloužit vojenským i civilním účelům

Satelitní centrum ČR

Na základě závazků vůči Severoatlantické alianci v oblasti poskytování obrazového zpravodajství (tzv. IMINT – Imagery Intelligence) vznikne v České republice centrum pro kosmický průzkum SATCEN ČR. Satelitní centrum bude vytvořeno k 1. 7. 2018 v rámci Vojenského zpravodajství, které má v této oblasti již několikaleté zkušenosti. Centrum bude poskytovat detailní a přesné informace o stavu a pozicích zájmových objektů a oblastí. Svou činností bude podporovat jak NATO a Armádu České republiky, tak Integrovaný záchranný systém a další instituce. SATCEN ČR bude schopné získávat a analyzovat elektrooptická i radarová data velmi vysokého rozlišení v téměř reálném čase. Z technologického a informačního hlediska se Satelitní centrum zařadí mezi výjimečná pracoviště v evropském i světovém měřítku.

Satelitní centrum vznikne primárně na základě závazku k vybudování národního prvku v oblasti obrazového zpravodajství vůči Severoatlantické alianci, ke kterému se Česká republika aktivně přihlásila. V rámci Obranného plánování NATO byl právě kosmický průzkum definován jako jeden z cílů výstavby schopností, tzv. NATO Capability Targets. IMINT byl zároveň označen za oblast zásadního významu při zajišťování bezpečnosti celé Severoatlantické aliance.

Systém ocenila i ministryně obrany Karla Šlechtová: „Nejde jen o mimořádné vlastnosti

systému, který dokáže přinášet požadované informace v řádu desítek minut. Je to i důkaz toho, že naši specialisté v ničem nezaostávají za světovými odborníky. Vybudováním centra pro kosmický průzkum zaujmeme významnou roli v procesu Obranného plánování NATO pro 21. století.“

SATCEN ČR podpoří také práci českých vojáků v zahraničí. Aktuální družicové snímky poskytnou českým kontingentům důležité informace například při průzkumu terénu, v němž je plánovaná vojenská operace, či při

skrytém monitorování sil a prostředků protivníka. Kombinací spektrálních pásem bude možné i detekovat klamná postavení či maskování techniky. Radarová data pak bude možné využít pro odhalení a sledování nelegálních přeshraničních tras osob a techniky či detekci nelegálních podzemních vedení.

„Vytvořením Satelitního centra Česká republika jasně deklaruje svůj zájem plnit spojenecké závazky vůči NATO a zároveň připravenost aktivně se podílet na společné obraně členů Severoatlantické aliance. Kromě toho bude SATCEN

ČR podporovat naši armádu a plnit úkoly související s obranou našeho státu, procesem krizového řízení ČR a zajišťováním bezpečnosti občanů ČR u nás i v zahraničí," uvedl ředitel Vojenského zpravodajství Jan Beroun.

Využití i v civilní sféře

Satelitní centrum bude podporovat i státní sektor, a to spoluprací s Integrovaným záchranným systémem a dalšími institucemi například při živelných pohromách či v oblasti dopravní infrastruktury. V případě povodní může centrum například sledovat průběh a rozsah záplav či mapovat škody. Zároveň se může zaměřit na následné riziko sesuvu půdy či havárie v průmyslových a jiných objektech.

Pro potřeby zemědělství, lesnictví a životního prostředí bude SATCEN ČR schopné monitorovat a identifikovat obdělávanou půdu, poškození kultur, výměru osevu, poškození porostů, rozpoznání vlhkosti terénu, těžbu dřeva či klasifikovat krajinný pokryv a podporovat efektivní využívání dotační politiky. V rámci úloh pro Ministerstvo dopravy bude možné detekovat a sledovat rizikové jevy, jako jsou pohyby mostních konstrukcí a terénu, poškození vozovky, fragmentace krajiny či poškození vegetace v okolí komunikací.

Jak bude SATCEN ČR fungovat

Satelitní centrum bude dostávat požadavky na získání snímků či analytické výstupy od vojenských i civilních subjektů. Dle

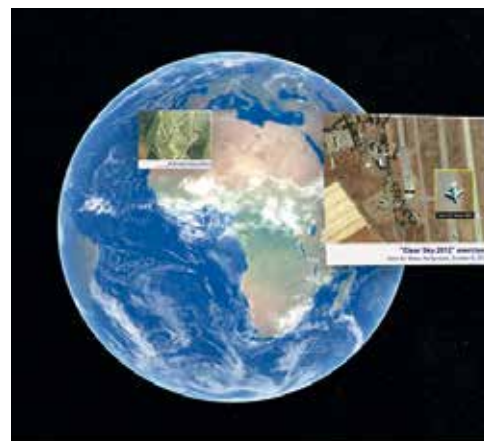
požadovaného úkolu bude využít buď snímek z datového archivu SATCEN ČR, nebo dojde k přímému naprogramování družice. Centrum bude přitom využívat běžně dostupné satelity kosmického průzkumu. Konkrétně se bude jednat o družice s velmi vysokým pozemním, spektrálním a radiometrickým rozlišením. Na snímcích tak bude možné rozeznat předměty až do velikosti 50 centimetrů či různé druhy povrchů a materiálů.

Příslušná družice pořídí snímek zájmové lokality či aktivity a získaná tzv. telemetrická data zašle zpět na Zem. SATCEN ČR bude disponovat technikou, která bude přijímat družicové snímky přímo z orbitálních drah. Experti na fotogrametrii tato data zpracují a cílové produkty budou poskytnuty zadavateli.

Doba potřebná na pořízení snímku se může měnit podle typu družice, orbitální dráhy, geografické lokace zájmové oblasti či klimatických podmínek. Přesto bude proces získávání snímků časově velmi flexibilní. Družicové snímky mohou být k dispozici řádově v desítkách minut. V případě nepříznivých meteorologických podmínek či v noci bude možné získat radarové snímky.

Satelitní centrum bude nabírat specialisty

K zahájení plnění operačních úkolů musí dle požadavků NATO dojít nejpozději do konce příštího roku. V mezidobě bude

probíhat pořizování technologií a testovací provoz centra. Zároveň bude v tomto období probíhat aktivní nábor a výcvik specialistů. Satelitní centrum bude tvořit přibližně 50 odborníků. V prvé řadě to budou analytici družicových snímků. Dále se bude jednat o experty na dálkový průzkum země, geoinformatiku, geografické informační systémy, geodatabáze či komunikační a družicové technologie. Svě uplatnění zde najdou i odborníci na informační technologie.

Obrazové zpravodajství (IMINT – Imagery Intelligence) je jedním ze zpravodajských zdrojů, který získává, zpracovává a analyzuje optoelektronické a radarové snímky kosmického, leteckého a pozemního průzkumu. Jeho úkolem je poskytování informací o zájmové oblasti či subjektu.

Text: Alžběta Riethofová

VOJENSKÉ ZPRAVODAJSTVÍ ČR

Hledáme uchazeče se zájmem o:

- analýzu družicových snímků
- vojenskou techniku
- dálkový průzkum země
- družicové technologie
- geografické informační systémy
- geodatabáze
- programování mobilních aplikací
- virtuální realitu

Nabízíme:

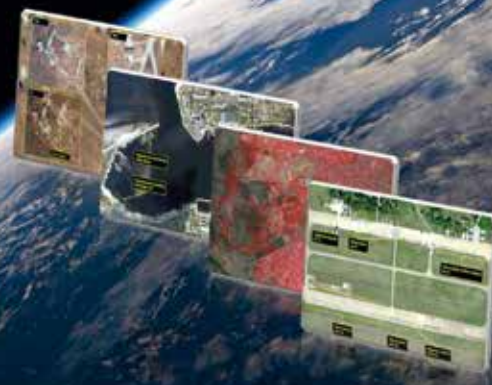
- jedinečné uplatnění
- nadstandardní pracovní podmínky
- špičkové zázemí

Požadujeme:

- občanství ČR
- morální a trestní bezúhonnost
- zájem o přijetí do služebního poměru dle zákona 221/199 Sb.
- splnění podmínek zákona 412/2005 Sb. a zákona 221/1999 Sb.

kariera@mod.gov.cz

SATCEN ČR

Ostrými střelbami pokračovala příprava příslušníků 71. mechanizovaného praporu pro misi v Pobaltí

NABITO! – VIDÍM! – PAL!

Na střelnici vojenského újezdu Libavá absolvovali vojáci minometné čety 71. mechanizovaného praporu ostré střelby ze 120mm minometů PRAM. Jednalo se o další ze série příprav minometčích v rámci nasazení v novém druhu zahraniční operace eFP (Enhanced Forward Presence), kde od června letošního roku budou v Lotyšsku součástí kanadského úkolového uskupení.

„Příprava na naše zahraniční působení v Lotyšsku je v plném proudu. Dnešní ostré střelby ze 120mm minometů jsou vyvrcholením naší přípravy tady na Libavé,“ informuje nadporučík Michal Bogdan, řídící cvičení a zároveň velitel jednotky v Lotyšsku. „K úkolům naší jednotky bude patřit společný výcvik s jednotkami NATO a hostitelské země.“

Příslušníci minometné čety se budou v rámci zahraniční operace eFP podílet v místě nasazení na odstrašení protivníka v rámci kolektivní obrany NATO, a to jak v době míru, tak i krize a případného konfliktu, a to až do doby nasunutí jednotek NRF do krizové oblasti.

Vojáky prověřil náročný terén i počasí

„V těchto dnech procházíme sérií cvičení, včetně těchto ostrých střelb ze 120mm minometů PRAM,“ vysvětluje nadporučík Bogdan a dodává, že příprava jednotky bude trvat až do léta. „Jádro 1. úkolového uskupení minometné čety eFP budou tvořit naši příslušníci z Hranic, kteří se tady na Libavé připravují na své nasazení jak v suchém nácviku nasazení minometu, tak i při ostrých střelbách.“

Během přípravy v náročném bahnitěm terénu si minometčíci vyzkoušeli nácvik zájezdu do palebných postavení, prováděli zaměřování minometů a vedení palebného úkolu. Součástí výcviku byl i závěrečný odjezd do vyčkávacího postavení. „Klimatické podmínky a zejména náročný bahnitý terén

prověřil nejen samotné vojáky, ale i naši techniku,“ konstatuje velitel jednotky Bogdan.

K nabíjení je nutná fyzická

„Od minulého roku mají příslušníci minometné čety k dispozici 120mm minomety vzor 82, které mohou využívat munici

s maximální délkou střelby osm kilometrů," říká poručík Bogdan. „Tato munice je určena především k ničení a umlčování živé síly protivníka, ničení protitankových prostředků a lehce pancéřovaných cílů nepřítele a může sloužit i k boření lehkých polních úkrytů a okopů nebo palebných postavení zbraní. Během dnešního výcviku proběhla ostrá střelba ze čtyř minometů a zaměřovali jsme nepřátelské cíle vzdálené 1 800 metrů," doplnil velitel.

Oproti dosavadním 82mm minometům vzor 52 má současný 120mm minomet vzor 82 samozřejmě vyšší účinnost zbraně. „Vzor 82 je na rozdíl od svého předchůdce tažený za automobilem, proto je možné ho jednoduchým způsobem demontovat z podvozkové části a v případě potřeby ho připravit ke střelbě," doplňuje výhody nové zbraně velitel. „Výběr palebného stanoviště pak odpovídá obdobným možnostem jako u minometu vzor 52."

Minomet obsluhují celkem tři osoby. Velitel, nabíječ a mířič. Trojici doplňuje řidič. Celková hmotnost minometu 120 mm vzor 82 je 240 kilogramů a délka hlavně je 1 700 mm. Náměr se pohybuje v rozmezí +40° do +85°. Minimální délka střelby je 250 metrů a maximální 8 000 metrů. Rychlost střelby je deset až dvanáct ran za minutu.

„Nabíjení minometu je celkem fyzicky náročná záležitost, protože hmotnost miny je 16 kilogramů," upozorňuje nadporučík Michal Bogdan na nutnost perfektní fyziky nabíječe.

Soustavná příprava jednotky je naplánována až do letních měsíců. „Snažíme se jednotlivé scénáře našeho výcviku připravit tak, abychom byli schopni se plnohodnotně okamžitě zařadit do daného úkolového uskupení," pokračuje dále nadporučík Bogdan. „Během přípravy drilujeme nejen dané postupy a taktiku, ale důležitou součástí našeho výcviku je především i sladěnost celé jednotky."

S Tatrami do Pobaltí

Do mise eFP do Pobaltí odjede v červnu letošního roku čtyřicet vojáků minometné čtyř. Příprava na zahraniční nasazení minometné

jednotky ze 71. mechanizovaného praporu začala už přeškolením řidičů na nová těžká nákladní vozidla Tatra.

„Koncem minulého roku jsme dostali k dispozici nákladní vozidla Tatra 815 8x8 PRAM, určená k přepravě 120mm minometu," informuje nadporučík Michal Bogdan. „Tato vozidla nahradila dosluhující a zastaralé vozy Praha V3S."

Všichni řidiči minometných baterií proto prošli přeškolením na nový typ vozidla. Řidič při něm musí prokázat bezpečné ovládání vozidla ve specifických podmínkách jeho používání. Přeškolení řidičů bylo základem pro další působení jednotky.

„Řidiči jsou důležitou součástí celé jednotky, protože musí dopravit zbraňový systém i samotné vojáky na určené místo," vysvětluje dále velitel jednotky. „Musí umět zvládnout vozidlo v extrémních podmínkách, při různých situacích a musí si vyzkoušet, co tato vozidla dokážou a zvládnou."

Řidiče tak prověřil výcvik správných reakcí v různých rychlostech vozidla, museli zvládnout intenzivní brzdění, smyk či aquaplaning. Vozidlo, které váží 38 tun, má pancéřovanou kabinu, je určené k převozu našeho hlavního zbraňového systému – těžkého minometu. K manipulaci s ním i s municí slouží speciální hydraulická rampa na zádi vozu. Vozidlo má také speciální sedadla, která chrání posádku před účinky výbuchu pod vozidlem. Ve střeše kabiny je poklop s laktací, která umožňuje instalaci různých palných zbraní.

Text a foto: Jana Deckerová a Jan Kouba

Domino

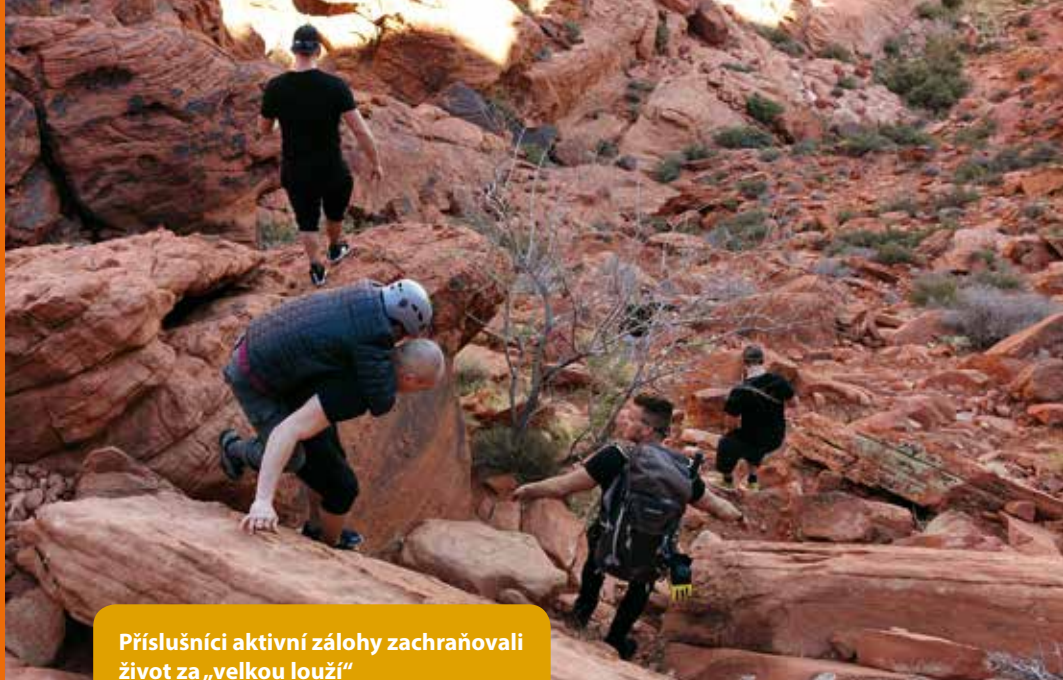
Vojáci 9. strážní roty uzavřeli druhý cyklus součinnostních nácviků s 5. kandakem velitelství vojenské policie Afghánské národní armády. Čtyřicet jedna afghánských účastníků bylo oceněno účastnickým listem, deset z nich obdrželo certifikát od zástupce velitele Velitelství vojenské policie generálmajora Haidara a další čtyři převzali od velitele 9. strážní roty kapitána Romana Rostáše pamětní minci.

Ministryně obrany Karla Šlechtová se v březnu zúčastnila v Bruselu zasedání Rady pro zahraniční věci (FAC) ve formátu ministrů obrany EU. Hlavním tématem jednání byl aktuální stav implementace Stálé strukturované spolupráce neboli PESCO. K dalším tématům patřila spolupráce EU-NATO a vojenské operace a mise pod hlavičkou EU.

Pět desítek příslušníků z několika vojenských útvarů české armády se v posádce 25. protiletadlového pluku ve Strakonici připravovalo na zkoušky odborné způsobilosti v elektrotechnice. Jejich úspěšné absolvování je podmínkou, aby se vojáci mohli i nadále věnovat své profesi. Podobné kurzy organizují příslušníci strakonického střediska metrologie a technického dozoru dvakrát do roka.

Příslušníci aktivní zálohy zachraňovali život za „velkou louží“

Zúročili zkušenosti

Záložníci jsou nedílnou součástí Armády České republiky. Stejně jako profesionální voják je pro ně služba vlasti posláním, a co víc, díky výcviku a pravidelným cvičením získávají řadu odborných dovedností, které lze využít v běžném životě. Příkladem je i příběh nadrotmistra O. Š. a kapitána J. D. Ti při své dovolené ve Spojených státech amerických zachránili život mladé ženě, která by bez neodkladné pomoci měla pramálo šancí na přežití.

Předposlední lednový týden se stal osudným pro mladý pár amatérských lezců z Denveru ve státním parku Red Rocks ve státě Nevada. Žena při zdolávání skalní stěny utrpěla pád z výšky deseti metrů a vážně se zranila. Na pomoc byli povoláni Red Rocks Rangers, Las Vegas Metropolitan Police a hasiči z okresu Clark, včetně zdravotního zabezpečení. Nepřístupný terén národního parku znemožňoval rychlé nasazení odborné zdravotnické pomoci a převoz do nemocnice. Naštěstí pro pár z Denveru se šla kochat krásami národního parku i malá skupinka Čechů včetně dvou příslušníků aktivní zálohy ze specializovaných útvarů (Rota Z, AZ VP). Díky profesionalitě a nasazení příslušníků došlo k rychlému vyhodnocení situace s ohledem na zranění turistky a možná rizika, včetně následné pomoci.

Pomohl i výcvik

Příslušník roty Z (601. skss) mimo jiné zúročil nabyté zkušenosti z výcviku a pomohl s odnesením zraněné lezkyňe složitým a nepřístupným terénem vstříc záchranným složkám. Při předání zraněné záchranným složkám byl tento postup s povděkem kvitován, protože situace s ohledem na zranění nesnesla odklad. Tímto ale záchrana neskončila. Turistka se stále

nacházela v nepřístupném terénu a zvažovalo se i vyzvednutí zraněné vrtulníkem. S ohledem na dosavadní pomoc bylo po provedených stabilizačních úkonech ze strany zdravotní služby rozhodnuto o fyzickém přenosu zraněné, tentokrát již na nosítkách. V extrémně náročném terénu musela být nosítka často překládána mezi až deseti lidmi při zdolávání skalních útvarů až do schůdného místa, které umožňovalo přistavení služebního vozidla. To přepravilo zraněnou k pozemní komunikaci, kde již byla přistavena ambulance.

Rychlejší, než hasiči

Díky této rychlé pomoci došlo k minimalizaci času pro záchranu zraněné, aniž by jí byla způsobena nějaká újma, včetně zajištění a snesení veškerého lezeckého materiálu z místa nehody, a to v takovém čase, že předběhla i samotný zásah hasičů okresu Clark County (slanění do místa nehody ze skalní stěny). Celá intervence příslušníků AZ byla hodnocena jako plně profesionální a byla přijata s vděkem ze strany zachraňovaných i zasahujících složek. Díky jejich rychlé a profesionální pomoci se turistka nyní těší dobrému zdraví bez závažných trvalých následků.

Text a foto: příslušník AZ VP

Prověrka létajícího personálu

Ledová stěna Vír u Žďáru nad Sázavou se na několik dní stala domovem létajícího personálu 24. základny dopravního letectva Praha-Kbely. Výcvik byl zaměřen především na zimní přežití, pohyb v terénu, ale i na ledové lezení, které kladlo na všechny účastníky vysoké nároky.

Pro příslušníky 24. základny dopravního letectva Praha-Kbely jde o každoroční výcvik, který je součástí povinného zimního přežití. V letošním roce se ho zúčastnili také vybraní instruktoři vojenského lezení Vzdušných a Pozemních sil. Cíle a úkoly kurzu byly splněny i přes špatné klimatické podmínky, které neumožnily úplné využití potenciálu ledové stěny. Z tohoto důvodu došlo k mírné improvizaci, náplň kurzu byla částečně upravena tak, aby byla primárně zajištěna bezpečnost cvičících a zároveň nedošlo ke snížení kvality výcviku. Vzhledem ke zmiňovaným klimatickým podmínkám nemohlo dojít k procvičení komplexní metodické řady ledového lezení, avšak samotné zaměstnání bylo zaměřeno na nácvik postupu druholezce po ledové stěně jako nedílné součásti tohoto typu výcviku.

Via ferrata

V první části vojáci cvičili techniky pohybu po skalním terénu za využití zajištěné cesty, tzv. Via ferrata. Tento typ cest původně vznikl již za první světové války a sloužil konkrétním jednotkám jako přístupové cesty k jejich pozicím v exponovaném horském prostředí. „Na chování a pohybu vojáků ve skalním terénu je vidět vysoká vycvičenost a disciplína,“ pochvaloval si vedoucí instruktor vojenského lezení rtn. Slávek Matuška, příslušník 153. ženijního praporu Olomouc, předseda komise ledového lezení ČHS a trenér dvojnásobné mistryně České republiky v ledovém

lezení na rychlost, který v průběhu celého týdne předával cvičícím vojákům svoje vědomosti a praktické zkušenosti.

Slaňování v nepřístupném terénu

Další částí výcviku bylo perfektní zvládnutí slaňování ve skalních terénech, nácvik záchrany raněných či jinak indisponovaných osob (fyzicky, psychicky, atd.) z těžko přístupného skalního terénu. Nedílnou součástí je poskytnutí neodkladné předlékařské první pomoci a odsun raněných do přístupnějšího terénu. Tuto část excelentně zvládli instruktoři vojenského lezení četař Ondřej Hejdánek, příslušník 24. základny dopravního letectva Praha-Kbely, a četař Miroslav

Beneš, příslušník 25. protiletadlového raketového pluku Strakonice. Z probíhajících výkladů obou instruktorů bylo patrné velké nadšení a osobní zkušenosti získané jak při vojenském výcviku, tak při soukromých aktivitách během mnohých výstupů v zahraničí, např. v Alpách nebo Vysokých Tatrách. Celý výcvik na závěr zhodnotil četař Jiří Šťastný, vedoucí instruktor vojenského lezení: „Je za vámi vidět nejen obrovský kus práce, ale i značný posun týkající se vašich odborných znalostí. Přeji vám, abyste získané vědomosti a dovednosti nadále rozvíjeli a dokázali je v budoucnu aplikovat do svého vojenského, případně civilního života.“

Text a foto: Jiří Šťastný

Představujeme
misi MINUSCA
ve Středoafričské
republice

Doslova pionýrské začátky

V seriálu, který věnujeme vojenským pozorovatelům OSN, budeme postupně přinášet zkušenosti z jednotlivých misí. Tento konkrétní díl jsme věnovali misi MINUSCA (United Nations Multidimensional Integrated Stabilization Mission In The Central Africa Republic) ve Středoafričské republice.

Konflikt mezi muslimy a křesťany ve Středoafričské republice trvá od státního převratu v březnu 2013. Vyžádal si již tisíce mrtvých a statisíce uprchlíků včetně vnitřně vysídlených osob. Uhasit se ho pokusila nejprve mise Africké unie FOMAC, v níž byly zastoupeny státy středoafričského regionu podporované Francií. Po ní následovala ještě další mise Africké unie MISCA. I ta ale byla neúspěšná. Po ní byla tímto úkolem pověřena mise OSN MINUSCA. Jejím posláním byla v první fázi ochrana civilního obyvatelstva se zvýšeným akcentem na ženy a děti a celková stabilizace země. A právě do ní se velice aktivně zapojila naše republika a také příslušníci Armády ČR. V tomto díle se s námi o informace z působení v této misi podělili podplukovník Jan Drozd a kapitánka Petra Kudová.

Převrat na převrat

Muslimové během nepokojů ve Středoafričské republice vytvořili milice Seléka, které nejen bojovaly o moc v zemi, ale také terorizovaly křesťanské obyvatelstvo. Postupně ovládly větší část země a dobyly hlavní město Bangui. Prezident Francois Bozizé byl svržen a na jeho místo nastoupil vůdce islamistů Michel Djotodia. V reakci na to začali křesťané a mnohdy

i animisté organizovat svou domobranu Anti-balaka. Jejich cílem byla nejen ochrana křesťanského obyvatelstva, ale i odstavení Seléky od moci. V důsledku toho docházelo k častým bojovým střetnutím.

„K zahájení mise MINUSCA došlo 15. září 2014. My jsme ale přiletěli do země ještě před tímto termínem. Přebírali jsme mandát od předcházející mise. Byli jsme úplně první neozbrojení míroví pozorovatelé v této zemi. Zařadili mne do druhého týmu. Působili jsme v oblasti Kaga-Bandoro, což je město asi 300 kilometrů severně od metropole Bangui. Patrolovali jsme, monitorovali situaci, sbírali informace a udržovali kontakt s místními obyvateli. A to všechno za velice špatné bezpečnostní situace. Mise v té době totiž ještě nebyla stabilizovaná,“ vzpomíná podplukovník Drozd.

Kapitánka Petra Kudová odletěla do této země se dvěma kolegy v září 2015. Byla to již její třetí pozorovatelská mise. Ani v té době ale nevládla ve Středoafričské republice příliš dobrá bezpečnostní situace. „Nedostatek civilních pracovníků, vojáků a dalších věcí se projevoval na fungování mise jako celku. Vzpomínám si, že týden po našem přiletu propukly boje. Uvázli jsme v hlavním městě, a díky nepokojům jsme tam zůstali více jak měsíc uvězněni,“

řekla nám kapitánka Kudová. „Bydlíte v pronajatém domě, kolem vás se střílí, vaši kolegové z Jižní Ameriky se vedle v obývacím pokoji modlí a my tři bezvěrci jsme seděli v kuchyňce na zemi a vymýšleli taktiku, co dělat v případě, že rebelové vtrhnou do domu.“

Logistika v plenkách

V září 2014 se jednalo o nově vznikající misi, veškeré logistické zabezpečení bylo zcela v plenkách. Tomu odpovídalo i velice skromné ubytování. Podplukovník Drozd musel žít několik měsíců dokonce v nouzově postavených přístřešcích. „Na patrolách a při delších přesunech jsme přespávali ve vozidlech, která tomu nebyla přizpůsobena. Logisticky byla mise velice špatně zajištěna. Ze začátku jsme dokonce nedostávali ani pitnou vodu. Problém byl i v tom, že finanční prostředky nám přicházely na bankovní účet, v džungli ale samozřejmě není k dispozici žádný bankomat. Byli jsme tedy nuceni žít výhradně z místních zdrojů. Občas nám nějaký materiál poskytl pákistánská armáda,“ popisuje podplukovník Drozd. „Veškeré potraviny jsme si museli nakupovat na trhu. Využívali jsme k tomu tzv. administrativních patrol, během nichž jsme vyřizovali nejrůznější záležitosti v hlavním městě.“

Na rozdíl od naší oblasti v obchodech v Bangui byly k dostání potřebné věci. Nakupovali jsme zde ale jen trvanlivé potraviny, ostatní by se ve zdejších klimatických podmínkách velice rychle zkazily. Někjaké potraviny jsme si přivezli i z České republiky."

Z místních zdrojů pořizovali převážně ovoce, zeleninu a ryži. Pro bělocha ale prý ani takovéto nakupování nebylo právě jednoduché. Cena na tržišti se při pohledu na barvu kůže totiž okamžitě mnohonásobně zvýšila. Takže museli hodně smlouvat. Nakonec si raději na nakupování najali místního člověka, který uměl trochu anglicky. Ten pak zajišťoval nejen zásobování, ale například i praní, žehlení a další záležitosti. Výrazně tak ušetřili.

Zbrání byla pusa

V případě kapitánky Kudové se jednalo již o druhou českou rotaci v této misi. Protože byla žena, chtěli ji nechat na velitelství mise v Bangui. „Musela jsem je hodně přemlouvat, ať mě pošlou takřikajíc do pole a slíbit, že pokud to nebudu zvládat, že se vrátím zpět. Příznám se, že dopis o přeložení jsem měla rozepsaný první dva měsíce, ale nikdy jsem ho neposlala," usmívá se.

Celý rok pak působila na východě země v Brii, poblíž hranice s Jižním Súdánem. V týmu plnila funkci zpravodajského a operačního důstojníka. Tedy oficiálně, neoficiálně vedla několik měsíců mini tým v počtu tří pozorovatelů a samozřejmě také jezdila na patroly. Vojenský pozorovatel slouží beze zbraně. Je ale voják, a protože má maskáče, budí respekt. „Náplň naší práce však byla civilní, jedinou naší zbraní byla pusa. Když jste v problému, musíte se z toho vykecat. Vojenští pozorovatelé jsou uši a oči celé mise; vidím, vyhodnotím, pokud je čas ověřím a reportuji. To je zkrácená verze naší činnosti. Musím ale také zmínit velmi důležitou spolupráci s policií OSN a humanitárními organizacemi," vysvětluje kapitánka Kudová.

Když podplukovník Jan Drozd dorazil do Středoafričské republiky, místní lidé neznali mírové vojenské pozorovatele. A tak se během prvních patrol museli věnovat tomu, že se představovali, vysvětlovali, kdo jsou a jaká je jejich úloha. Neustále dokola zdůrazňovali, že jsou neozbrojeni. „Jednou jsme přijeli do vesnice, která byla úplně prázdná. Někdo ji vypálil, naším úkolem bylo získat potřebné informace. Ze všech stran začali přicházet ozbrojenci skupiny Antibalaka. Jejich vizáž nás zaskočila. Byli ověšení nejrůznějšími amulety, jeden z bojovníků měl na hlavě dokonce kozí rohy. Zpočátku to vypadalo docela děsivě. Ale když jsme se dali s nimi do řeči, bylo z toho nakonec docela příjemné setkání," vypráví podplukovník Drozd. „Několikrát jsme se ale ocitli v rizikových situacích. Většinou k nim docházelo, když jsme překračovali kontrolní stanoviště milicí Seléka. Tyto jednotky byly velmi dobře vyzbrojeny a logisticky zabezpečeny. Ale jednání s nimi bývalo velice složité. Důležité bylo přesvědčit je, že jsme nestranní vojenští pozorovatelé a že pro ně nepředstavujeme žádné nebezpečí.

Ujišťovali jsme je, že informace, které nám sdělí, zašleme na své velitelství, což pro ně může mít pozitivní efekt. To totiž bude později při svém rozhodování vycházet i z nich."

Cesta přes děti a nemocné

Na svých patrolách se Petra Kudová ale zájímala nejen o oficiální informace, které měla získávat, věnovala se i dětem ve vesnicích, hlavně těm nemocným. Právě tato pomoc byla vždy bránou k následnému přátelskému přijetí a předání důležitých informací. Díky tomu měla pocit z dobře odvedené práce takřikajíc na obě strany. „Nemyslím si, že je velký rozdíl mezi nasazením ženy a muže v misi. Některou situaci lépe zvládne žena, jinou pak muž. Stala jsem se součástí patroly, která byla čtyři hodiny zadržována místními, kdy požadovali smrt za smrt. Vybrali si mne nejspíš z důvodu, že jsem byla jediná žena v patrole," říká. „Na něco podobného nás připravovali v pozorovatelském kurzu. I díky tomu, že jsem si tím cvičně prošla, jsem byla schopná zachovat chladnou hlavu a ještě chlácholit svého bangladéšského kolegu. Po zaplacení výkupného nás propustili. Takže nikdy nevíte, co se vám může stát, musíte být připraveni na všechno. Většina instruktorů v přípravném kurzu má za sebou řadu misí a svou práci berou navíc jako koníček.

Především díky tomu ho mohu hodnotit jako jeden z nejlepších kurzů, co jsem v naší armádě absolvovala. Je mi ctí být jednou ročně součástí této skvělé party během mého hostování ve Vyškově," dodává Petra Kudová. „Byla to moje třetí pozorovatelská mise, naprosto se ale lišila od těch předchozích. Počínaje bezpečnostní situací a přes veškeré zabezpečení a vybavení, všechno bylo horší. Ke zlepšení docházelo až v průběhu našeho působení."

A ještě malá tečka na závěr. Kapitánka Kudová prodělala během nasazení devětkrát malárii. Ale i to patří k misím v Africe.

Text: Vladimír Marek, foto: archiv pozorovatelů

Domino

Družstva z deseti tříd pražských základních škol si v atletické hale SKP Olymp Praha vyzkoušela zvládnutí fyzických disciplín v letošním Army testu. Ten organizuje již druhým rokem Asociace pro podporu aktivní zálohy. Jednotlivé testy vycházejí z přezkoušení fyzické zdatnosti vojáků z povolání a jsou souborem disciplín, které prověřují sílu i vytrvalost. Dopoledne bylo vyhrazeno pro děti a odpoledne se akce mohla zúčastnit i široká veřejnost. Hodnotící kritéria jsou upravená pro věkové kategorie od 6 do 60 let.

Vojáci z 31. pluku radiační, chemické a biologické ochrany z Liberce se poprvé zúčastnili kurzu CBRN Winter Course ve švédském městě Umea. Cílem bylo navázat spolupráci v oblasti problematiky ochrany proti zbraním hromadného ničení v extrémních podmínkách, porovnání zavedených postupů a materiálu s dalšími zahraničními týmy a zapojení české jednotky do národního cvičení švédské armády.

Český klub fair play ocenil sportovní gesto příslušníka Vojenské policie, účastníka Rallye Dakar 2017 Lukáše Kvapila. Při své jízdě přerušil závod a pomohl zraněnému soupeři. Lukáš Kvapil za tento čin převzal cenu na Slavnostním předávání cen za rok 2017 začátkem dubna v Kongresovém centru České národní banky.

Velvyslanectví ČR v Etiopii slavnostně odhalilo zrekonstruovaný hrob plukovníka československé armády Vítězslava Rosíka, který je v Adis Abebě od roku 1955 pochován. Plukovník Rosík patřil k vojákům meziválečného a poválečného Československa, kteří se aktivně podíleli na obraně vlasti a významně přispěli k budování dobrého jména naší republiky v zahraničí.

Česká republika je zakládajícím členem prvního NATO Center of Excellence

Centrum výjimečnosti JAPCC

Německý Kalkar je hlavním místem expertní činnosti v oblasti vzdušných sil, problematiky plánování vzdušných operací, včetně logistických úkonů s tím spojených. Zde se takřikajíc utváří struktura moderního působení a implementace leteckých prostředků jak při výcvicích, tak i při ostrém nasazení.

V České republice je známo především centrum ve Vyškově, které je zaměřeno na zbraně hromadného ničení, jejich včasné odhalení a v případě nasazení i identifikaci konkrétní látky. Příkladem může být i nedávná expertní činnost, kdy došlo ke spojení s řadou zahraničních odborníků po útoku látkou Novičok ve Velké Británii. Naopak, centrum v Kalkaru, které je mimořádně prvním založeným centrem výjimečnosti ve strukturách NATO, odpovídá na otázky užití a implementace prostředků vzdušných sil při mezinárodních cvičeních, přesně specifikuje podmínky logistické podpory a začlenění kupříkladu jako podpora pozemních sil. Nedílnou součástí jsou i bezpilotní prostředky, jejich nasazení, ale i plánování výcvikových aktivit NATO.

Plánování a organizace

Podplukovník Jakub Štefánek, který v tomto centru působí, přibližuje působení centra a svoji úlohu v něm. „Moje specializace je odborná podpora plánovacích procesů pro velká

cvičení NATO, tedy plánování počtů zainteresovaných států a techniky, ale i skloubení a sladění jednotlivých technologií. Dříve to bylo kupříkladu cvičení Trident Juncture, Trident Javelin, v tomto roce opět Trident Juncture, které se uskutečnilo v Norsku za účasti 35 000 vojáků, více než stovky vzdušných prostředků a 70 lodí. To vše za participace třiceti členských států NATO,“ uvedl podplukovník Štefánek. Právě skloubení technologií, dovedností a maximálního využití potenciálu jednotlivých států a efektivního využití vzdušných prostředků je prací centra v Kalkaru. To v neposlední řadě spolupracuje na leteckých scénářích s centrem ve Stavangeru, kde máme taktéž českého zástupce.

Stálé hrozby

Dnes se setkáváme s nesčetnými hrozbami, které ohrožují bezpečnost členských států. Nicméně NATO je nejspěšnější aliancí v moderní historii a opakovaně prokázalo svou odolnost za posledních 68 let. Zatímco NATO neustále přizpůsobuje své postupy a struktury tak, aby

Domino

vyhovovaly požadavkům vyvíjejícího se bezpečnostního prostředí, jsou některé i nečlen- ské státy vystavovány tlaku mocností a jsou pod vlivem zastrašování. Právě v této souvislosti centrum JAPCC poskytuje pomoc v celé řadě výzev v oblasti letectví, ale i kybernetických hrozeb a takzvané podpory z vesmíru. Tím jsou myšleny zejména různé satelitní prostředky.

Rozumné investice

Zatímco je důležité, aby spojenci investovali více do obrany, je také nesmírně důležité,

aby bylo efektivně investováno do správných schopností. JAPCC tak sehrává i důležitou roli při určování schopností, které Aliance potřebuje, a usnadněním národního, nadnárodního a kolektivního rozvoje schopností a inovací pro zlepšení společné letecké, ale i kosmické síly. Toto úsilí samozřejmě ovlivňují zejména faktory jednotlivých států a jejich investic do obrany, včetně plánovaných nákupů s ohledem na modernizaci sil.

Text: Michal Voska, foto: archiv centra

Na kábulské základně HKIA (Hamid Karzai International Airport) se konala soutěž „Team Pulling Truck“. Šestičlenné týmy vojáků se utkaly ve dvou disciplínách – tažení tatro na laně a běhu se zatíženými nosítky. Zvítězil tým českých vojáků ze základny BAF (Bagram Air Field).

Ministryně obrany Karla Šlechtová schválila uzavření rámcové smlouvy na pořízení tankové munice od české společnosti STV GROUP. Rámcová smlouva bude uzavřena na sedm druhů munice pro období 2018–2021 s maximálním finančním objemem 248 milionu korun bez DPH. Zakázky budou zadávány podle aktuálních potřeb české armády.

V Mali ukončilo své působení 10. úkolové uskupení AČR EUTM. Operační úkol převzalo 11. úkolové uskupení. Jádrem tvoří zejména příslušníci 132. dělostřeleckého oddílu a do 4 500 kilometrů vzdálené Afriky odcestovalo ve dvou rotacích.

Ministerstvo obrany se podílí s dalšími šesti ministerstvy na přípravě výuky nového předmětu o civilní přípravě na základních a středních školách. Návrh zatím počítá s tím, že by se civilní příprava obyvatelstva učila jednu vyučovací hodinu týdně, případně jednou za čtrnáct dnů. Podrobnosti chce ministryně obrany Karla Šlechtová vyjednat s pedagogy, na krajské úrovni a se starosty.

Ministryně obrany Karla Šlechtová jmenovala 26. března 2018 do funkce dva ředitele sekcí na Generálním štábu AČR. Ředitelem sekce plánování schopností MO se stal brigádní generál Jaromír Alan. Do čela sekce rozvoje sil MO byl jmenován brigádní generál Ivo Střecha a jeho zástupce plukovník gšt. Miroslav Hlaváč.

Ředitel agentury KIS
hledá pro zařazení ke spojovací
jednotce NATO DCM-B
dislokované v
Lipníku nad Bečvou

specialisty spojovacích odborností

(1x rtm. IT, 2x rtm. sítě, 1x rtm. satelit)

Nabízíme:

- práci s moderními informačními technologiemi
- odborné kurzy v rámci ČR i v zahraničí
- účast na mezinárodních cvičeních a zahraničních operacích
- možnost seberealizace v oblasti IT

Požadujeme:

- bezpečnostní prověrka „TAJNÉ“
- STANAG 6001 SLP 2 nebo předpoklady k jeho získání
- 3 roky praxe s informačními technologiemi, počítačovými sítěmi, satelitním připojením
- řidičské oprávnění C+E nebo předpoklady k jeho získání
- hodnost rotmistr nebo středoškolské vzdělání s maturitou

Kontaktní osoba:

mjr. Ing. Pavel MATUSZEK, alc. 428 520, mob. 724 233 265
Email: pavel.matuszek@ncisg.nato.int

Domino

Na Krajském vojenském velitelství Praha proběhlo akreditované školení učitelů Středočeského kraje k problematice Příprava občanů k obraně státu (POKOS). Toto školení organizuje resort obrany v rámci vzdělávání pedagogických pracovníků již od roku 2015. Cílem je podpořit přípravu učitelů základních a středních škol na výuku bezpečnostních témat na školách.

Ministryně obrany Karla Šlechtová a náčelník Vojenské policie brigádní generál Pavel Kříž se zúčastnili pietní bohoslužby věnované památce vojenských policistů zesnulých po útoku sebevražedného atentáčníka v roce 2008 v Afghánistánu. Ve vojenském kostele sv. Jana Nepomuckého si smutnou událost připomněli kolegové, kamarádi i příbuzní obětí.

Ve Velké Británii zemřel ve věku 97 let plukovník v. v. Zbyšek Nečas. Za druhé světové války se v řadách 68. noční stíhací perute britského královského letectva (RAF) podílel na obraně Británie a během hlídkových letů se prokazatelně účastnil sestřelení dvou bombardovacích letounů.

I ty můžeš jednou potřebovat pomoc!

VOJENSKÝ FOND
SOLIDARITY

Osudy na hraně života

Na světě prý neexistuje pevnější pouto než to, které se rodí mezi muži nasazenými v bojových operacích. Právě v těchto krajních situacích vojákům v bojových jednotkách nezbyvá mnohdy nic jiného, než se spolehnout výhradně jeden na druhého. Vzájemně si tak kryjí záda, a to nejen obrazně. Vojenský fond solidarity se toto bojové přátelství a vzájemnou podporu snaží přenést i do mírového života. Žádný z nás přitom neví, kdy bude jeho pomoc potřebovat. A report se rozhodl přiblížit postupně čtenářům několik příběhů, v nichž právě Vojenský fond solidarity sehrál zásadní roli.

Praporčík Ivo Láník je vousatý sympaták. Slouží v Bystřici pod Hostýnem u Centra zdravotnického materiálu. Je zařazen na funkci metrologa. Má tedy na starosti kalibraci technicky náročných a vysoce přesných přístrojů. S manželkou žije v řadovém domku v Holešově. Mají dvě děti, Tomáše a Michalku. Tomášovi je třináct let, chodí do sedmé třídy. Je velmi aktivní, živé dítě. Zapojuje se do většiny sportovních akcí. Hraje fotbal, florbal.

Genetické onemocnění

Michalce je jedenáct let. Je vážně nemocná. Manželka Ivo Láníka jí musí věnovat prakticky čtyřicetihodinovou péči denně, nemůže tedy chodit do zaměstnání. Když se Michalka v roce 2007 narodila, byl svět zalit sluncem. Do dvou let se vyvíjela jako každé zdravé dítě. Jediný problém byl v tom, že nezačala sama chodit. A právě to přivedlo rodiče k tomu, že se obrátili na odborníky. Po řadě vyšetření lékaři zjistili, že se jedná genetické onemocnění

metachromatická leukodystrofie. Jde o degenerativní onemocnění, při němž dochází z důvodu chybějící arylsulfatázy k odumírání myelinových buněk.

Po druhém roce života Michalky začalo potíží přibývat. Objevily se problémy s motorikou těla, poruchy příjmu stravy. Přestala mluvit, pohybovat se, její vývoj se vrátil zpět. Výjimkou nebyly bolestivé křeče v celém těle a těžká psychomotorická retardace.

V současné době Michalka jen leží, sama se nemůže pohybovat. Má zavedenou sondu na umělou výživu a je připojena na dýchací přístroj. Neobejde se bez nepřetržité péče. Její maminka se v podstatě nemůže od Michalky hnout. Neuplyne jediná noc, kterou by mohla prospat celou. Ani nejnovější zdravotnické poznatky si s touto nemocí nevědí rady. Nedá se léčit nikde na světě. Lékaři dávají Michalce jen léky na tlumení bolesti, uvolnění křečí a další problémy spojené s nemocí.

Miluji přírodu

„Informace o nemoci naší dcerky nás všechny samozřejmě strašně zasáhla. Přesto se snažíme fungovat jako normální rodina. Jezdíme na výlety, chodíme na procházky. Rádi trávíme chvíle všichni společně. I když je někdy hrozně složité vše přizpůsobit Michalčiným potřebám, děláme všechno proto, aby měla vše důležité u sebe a aby jí bylo dobře,“ vysvětluje Ivo Láník. „Má ráda výlety na čerstvém vzduchu, pobyty v přírodě. Proto milujeme letní počasí. Právě během něho můžeme být všichni spolu venku a čerpat energii na chladnější dny, trávené většinou doma. Každoročně jezdíme do vojenské zotavovny Dyje Bítov, kde je bezbariérový přístup a můžeme být na čerstvém vzduchu a v příjemném prostředí,“ říká její otec.

Michalka potřebuje k životu spoustu zdravotních přístrojů. Bez nich se prostě neobejde. Také nemalé množství polohovacích pomůcek a zdravotních potřeb, které jí umožní lépe zvládat těžkosti spojené s nemocí. Kromě toho existuje celá řada zdravotních pomůcek, které pomohou rodičům a usnadní jim péči o Michalku. Některé z těchto věcí hradí částečně pojišťovna, jiné si musí Láníkovi platit ze svého rodinného rozpočtu. Přitom většinu pomůcek je nezbytné neustále obnovovat. Jsou totiž v provozu i čtyřicet hodin denně. Na tyto pomůcky a služby Láníkovi čerpali a již bohužel vyčerpali všechny své úspory. Pro věci, které bylo třeba pořídit co nejdříve – v podstatě ihned – využili půjčku, kterou časem několikrát navýšili. Přitom ještě průběžně splácí hypotéku na dům. Přestože v minulosti velice intenzivně oslovovali nejrůznější sponzory a firmy, jejich účet byl v důsledku velkých výdajů prázdný. Jejich možnosti se vyčerpaly. V dané chvíli se ocitli skutečně na dně.

„Proto jsme také využili příležitosti a požádali o pomoc Vojenský fond solidarity. Jsme

moc rádi za tuto možnost, za vstřícný přístup a hlavně rychlou pomoc, která nás příjemně překvapila. Chtěli bychom touto cestou moc poděkovat paní brigádní generálce Lence Šmerdové, panu Jiřímu Majkusovi a především všem, kteří přispívají do Vojenského fondu solidarity, za poskytnutou pomoc. Moc si jí vážíme. Doporučil bych všem, kteří se ocitli v podobné situaci jako my a potřebují pomoci, aby se obrátili právě na tuto organizaci,“ dodává praporečnick Láník.

Text: Vladimír Marek, foto: archiv rodiny Láníků

Domino

Na území Mali působí 10. úkolové uskupení AČR v operaci EUTM (European Training Mission). Dva čeští instruktoři se po celou dobu intenzivně podílejí na výcviku vojáků a instruktorů malijské armády ve výcvikovém středisku Koulikoro a dalších oblastech Mali. K dalším úkolům českých zástupců patřila mimo jiné i účast v kombinovaném mobilním poradním a výcvikovém týmu CMATT 6.

Príslušníci 71. mechanizovaného praporu „Sibiřského“ se zúčastnili mezinárodní soutěže mechanizovaných čet v Polsku. Partnerská 21. brigáda Sztrelców Podhalańskich pro soutěžící připravila řadu náročných disciplín. K těm patřil zrychlený přesun podle zadaných souřadnic, útok na objekt zteče nebo navádění minometné palby. V silné konkurenci skončili nakonec čeští zástupci na 3. místě.

Třicet dva příslušníků Aktivní zálohy KVV Ostrava absolvovalo specializovanou přípravu v Centru simulačních a trenažerových technologií ve Vyškově. Přípravovali se tak na jedno z největších cvičení „Hradba 2018“, které se koná v dubnu letošního roku. Ostravští záložníci drilovali základní taktické dovednosti, sladění velení roty, ale procvičovali i vedení rádiového provozu a práci s mapou.

Příslušníci 44. lehkého motorizovaného praporu se zúčastnili mezinárodního cvičení Capricorn 2018

Červené barety pokořily Alpy

Přesuny na lyžích a sněžnicích, střelba a přežití v horském terénu. To byly hlavní úkoly, s nimiž si muselo poradit čtyřicet vojáků 44. lehkého motorizovaného praporu v rakouském Hochfilzenu v Alpách. Cvičení Capricorn 2018 se kromě českých vojáků zúčastnilo dalších pět set příslušníků armád Rakouska, Německa, USA, Slovinska, Polska, Bulharska a Belgie.

Dvanáct březnových dnů v horském terénu, velké přívaly sněhu, drsné klimatické podmínky. S tím vším se museli vyrovnat všichni účastníci cvičení, včetně příslušníků 4. brigády rychlého nasazení.

„Výcvik byl hodně náročný, vedli ho rakouští a němečtí instruktoři a téměř všechno se odehrávalo na sněhu a ledu. Občas i zapršelo a sníh se změnil v ledovou krustu,“ říká kapitán Jiří Staněk z Velitelství 4. brigády rychlého nasazení. „Cílem tohoto cvičení bylo především sjednotit činnosti a taktiku jednotek při boji v horském terénu v rámci Evropské unie. Pro naše vojáky byla tato příprava velmi cenná, protože si vyzkoušeli nejen náročné a neznámé horské prostředí, ale mohli si ve velmi drsných podmínkách ověřit svoje fyzické a psychické limity.“

Sněžnice, skútry i muly

Výcvik byl rozdělen do tří bloků. V prvním byla střelecká příprava, kde červené barety v rámci bojových střelb družstev nacvičovaly střelbu z převýšení, zavěšení za horolezeckou výstroj.

„Druhý blok byl zaměřen na výcvik tzv. mobility,“ informuje kapitán Staněk. „Účastníci se museli přesunout na lyžích, v hlubokém sněhu i na sněžnicích. Během přesunu prováděli střelbu a měli možnost seznámit se s rakouskou a německou horskou technikou, se sněžnými skútry nebo pásovými vozidly Hägglund. Právě vyzkoušet si techniku jiných armád je pro nás velmi důležité, protože v rámci společného nasazení může dojít

i k tomu, že budeme používat jinou techniku než naši.“

A nejen techniku si čeští zástupci vyzkoušeli. Do těžko přístupných míst se přepravovali za pomoci tažných zvířat. „My jsme měli k dispozici koně a muly,“ konstatuje Staněk. „Součástí mobility byla také záchrana osob za využití horolezecké techniky a prošli jsme výcvikem při lavinovém nebezpečí. To vše bylo završeno desetikilometrovým přesunem s převýšením 800 metrů a během toho jsme museli plnit úkoly, které korespondovaly se všemi tématy bloku.“

Rakouští a němečtí instruktoři v rámci třetího bloku připravili pro účastníky přežití ve velmi drsných podmínkách horského terénu Alp. „První mrazivou noc jsme přečkali ještě ve stanech, to ještě šlo, ale druhou noc jsme již nocovali ve sněhových záhrabech,“ vzpomíná kapitán Jiří Staněk. „Přežití samozřejmě bylo napěchováno činnostmi pod taktickým námětem a tento blok byl skutečně náročný.“

Mezinárodní výcvik si nenechal ujít ani rakouský spolkový prezident Alexander Van der Bellen a rakouský

ministr obrany Mario Kunasek. Armádu České republiky reprezentovali generálmajor Ján Gurník, velitel 4. brn Roman Náhončík a zástupce velitele 44. Impr major Přemysl Tuček.

„Naši vojáci se v rámci mezinárodní konkurence určitě neztratili. Výcvik v neznámém horském terénu je samozřejmě pro jednotku velmi důležitý pro případné možné nasazení spolu s ostatními armádami Evropské unie,“ zhodnotil účast českých vojáků plukovník Roman Náhončík. „Cvičení s ostatními armádami je pro nás velmi cenné, zejména pro sjednocení činnosti a taktiky při boji v horském terénu.“

*Text: Jana Deckerová a kpt. Jiří Staněk,
foto: kpt. Jiří Staněk*

Výsadkovou činností se může pochlubit 3. průzkumná rota Aktivní zálohy 102. průzkumného praporu v Prostějově

Mrazu navzdory

3. průzkumná rota Aktivní zálohy 102. průzkumného praporu generála Karla Palečka v Prostějově úspěšně zvládla náročný nepřetržitý vojenský výcvik. Na přelomu února a března její příslušníci poprvé absolvovali pozemní výsadkovou přípravu. Výsadková činnost aktivní zálohy probíhala po celou dobu ve spolupráci s profesionálními výsadkáři. Příprava byla zaměřena na seskok z vrtulníku z výšky 500m. Než mohli ale záložníci nastoupit do vrtulníku a vznést se do oblak, museli absolvovat například nácvik dopadu z můstku, parakotouly z nácvikových lávek, nácvik řízení a ovládání padáku, použití záložního padáku, cvičili na maketě letounů a byli přeškoleni na nový typ padáku. Výsadková příprava se uskutečnila na letišti v Prostějově. Budoucí průzkumníci – výsadkáři splnili veškeré přezkoušení a podmínky pro seskok s padákem, nicméně počasí jim nepřálo. Z důvodu velkého větru nebyly seskoky povoleny. Výsadkáři doufají, že na příštím cvičení jim budou přát povětrnostní podmínky a uskuteční svůj první seskok u 3. průzkumné rotě AZ.

Ani náročné klimatické podmínky, kdy teploty na Potštátě a ve vojenském výcvikovém prostoru Libavá, kde se výcvik konal, padaly k -24 °C a přes den k -15 °C, ale neovlivnily noční a denní plán výcviku. Příslušníci zálohy během taktické přípravy cvičili například propátrávání v terénu, bezpečný přesun přes cestu, budování pozorovacích přístřešků a tvorbu plastických stolů, kde byla mapa, pro lepší pochopení situace, převedena do 3D modelu. Ve střelecké přípravě zlepšovali střelbu z útočných pušek Bren a pistolí Phantom, a to jak ve stoji, v kleku a vleže, tak za pohybu.

Na místě se učili odstranit závadu na zbraní a rozebrání a složení krátké či dlouhé zbraně. Rušení signálu či spojení se s velením, volání o pomoc v morseovce, to všechno si vyzkoušeli během spojovací přípravy. Za těchto pět mrazivých dnů a nocí museli zvládnout náročný výcvikový program jak v nácviku, tak při reálném cvičení. Na pouhé čtyři hodiny odpočinku se mohli těšit v prostoru tábora Potštát, kde se zahřáli teplým čajem a posílili přidělenou stravou denní bojové dávky potravy.

Únava, bolest zad i chodidel, promrzlé nohy a ruce a také nedostatek spánku doprovázely výcvik příslušníků zálohy každý den. I přesto ale všichni prošli a úspěšně ukončili výcvik. Po návratu k 102. průzkumnému praporu uložili a ošetřili materiál, vyřídili administrativní záležitosti, prošli výstupní zdravotní prohlídkou, vyhodnocením zaměstnání a s uspokojivým pocitem se rozjeli zpět ke svým rodinám.

Text a foto: nrtm. Romana Peterková

A fakta

3. průzkumnou rotu Aktivní zálohy 102. průzkumného praporu tvoří v současnosti 33 mužů. Ve dnech 13. – 14. dubna 2018 bude probíhat výběr osob k aktivní záloze a její řady se navýší. Vojenský výcvik aktivní zálohy, který trvá v průběhu roku 42 dní, má za cíl udržet a zdokonalovat připravenost zálohy v odbornosti bojového a hloubkového průzkumu a nyní také i ve výsadkové činnosti.

Opravy kdykoliv a kdekoli díky nové technice, kterou armáda získala z VTÚ

Dílenské vozidlo

Vojenský technický ústav, s. p., předal Armádě České republiky pět kusů unikátní dílenské techniky Tatra T815-7-D 8x8, a to ve dvou modifikacích podle úrovně prováděné údržby a oprav. Tři dílenská vozidla (T815-7-D 8x8 V) jsou určena k provádění technické údržby a běžných oprav kolových obrněných transportérů řady Pandur pro 1. úroveň (družstvo, resp. četa oprav) a dvě vozidla (T815-7-D 8x8) pro 2. úroveň (prapor oprav).

Dílenské vozidlo T 815-7-D 8x8 V a T815-7-D 8x8 je terénní vojenské vozidlo kategorie VZV – SP se znakem náprav 8x8 (podle ustanovení § 10 vyhlášky č. 274/1999 Sb., kterou se stanoví druhy a kategorie vojenských vozidel, schvalování jejich technické způsobilosti, provádění technických prohlídek vojenských vozidel a zkoušek technických zařízení vojenských vozidel). Skříňová nástavba je umístěna na strojovém spodku Tatra T815-7T3RC1 se sníženou pancéřovou kabinou. Vyznačuje se vysokou manévrovatelností a průchodivostí v těžkých terénních podmínkách a poskytuje dostatečnou balistickou a protiminovou ochranu osádky.

Toto vozidlo je předurčeno k provádění technické údržby, mírových běžných oprav a válečných běžných a středních oprav kolových obrněných transportérů typu Pandur 8x8 ve verzích kolové bojové vozidlo (KBV) a kolový obrněný transportér (KOT), a to v různých klimatických podmínkách a terénech. Současně je schopno zajistit rychlou přepravu osádky do místa nasazení a umožňuje osádce vést ze střešního průlezu kabiny střelbu z lafetované zbraně na pevné i pohyblivé cíle. Vozidlo je schopno poskytnout technickou pomoc i ve prospěch jiných typů techniky s využitím logistických souprav všeobecného nářadí a všeobecně využitelných zařízení.

Široký rozsah oprav

Osádka T 815-7-D 8x8 V a T 815-7-D 8x8 je schopna provádět následující práce a činnosti:

očistění částí opravované techniky, dále kontroly technického stavu a defektace, poskytování technické pomoci jiným typům techniky, získávání a předávání informací o rozsahu poškození v systému velení a řízení AČR, odstraňování provozních poruch, malých bojových poškození, provádění technické údržby č. 1 a č. 2, běžných oprav (válečných běžných oprav) a středních oprav v rozsahu vybraných prací 2. úrovně na podvozku a zbraňovém systému KBV a KOT až do rozsahu 10 pracovních hodin způsobem výměny komponentů a s využitím náhradních dílů a upravených technologických postupů. Zmínit je třeba i provádění zámečnických prací na podvozku a zbraňovém kompletu za použití ručního elektrického nářadí, provádění běžných oprav malého rozsahu, každodenní údržby elektrické a speciální výstroje vozidel a provádění výměn prvků přídatné pancéřové ochrany za použití účelové výbavy dílenského prostředku.

Oprava i odtahování

Vybavení vozidla dále umožňuje provádění oprav a výměn sestav kol KBV a KOT typu Pandur 8x8, osazených prvky pro nouzové dojetí, povrchovou očistu částí optických soustav, vysušování elektrických spojů horkým vzduchem, svařování elektrickým obloukem, svařování plamenem, řezání a pálení materiálu pomocí plazmové řezací soupravy, měkké pájení, pomoc při elektrickém spouštění motorů zabezpečované techniky, napájení elektrické

sítě opravované techniky při opravách a přezkušování elektrických soustav techniky. K tomu ještě i nouzové dobíjení vozidlových akumulátorů v zabezpečované technice a dobíjení vlastních účelových (nástavbových) akumulátorů ze samostatného na vozidle nezávislého zdroje, vlečení poškozené techniky na krátké vzdálenosti (do 30 km) na tažné tyči (tažném trojúhelníku nebo speciálním závěsu). Vnitřní část účelové nástavby je hermetizována a chráněna filtroventilačním zařízením. Části umístěné vně vozidla jsou dekontaminovatelné v AČR zavedenými dekontaminačními prostředky.

Výbava dílenského vozidla

Jelikož je rozsah oprav skutečně široký, je výbava na té nejvyšší úrovni a technici zde naлезnou prakticky vše, co mohou při práci potřebovat. Můžeme vyjmenovat celou výbavu bod po bodu, nicméně text by byl přespříliš obsáhlý. Uvedme si tedy jen pár bodů výbavy: Generátor s regulátorem o napětí 3x400/230 V, 50 Hz a výkonu 12,5 kVA poháněný od motoru podvozku. Elektrocentrála naftová 4 kW. Filtroventilační zařízení kabiny a skříňové nástavby. Klimatizační zařízení kabiny a skříňové nástavby. Nezávislé teplovzdušné topení kabiny a skříňové nástavby.

Navigationální a spojovací prostředky obsahující radiostanici DICOM (případně umožňuje montáž radiostanice Harris), GPS přijímač, taktický terminál velitele CDU-BVIS M

s notebookem Getac B300 a digitální komunikační zařízení VICM 200. Invertor svařovací. Plazmový řezací stroj. Celá škála vrtaček, šroubováků, utahováků atp., dále pak elektrické čerpadlo 24 V.

Zátěžový měřič vzdálenosti.

Notebook zodolněný pro diagnostiku opravených vozidel. Souprava zámečnického nářadí obsahuje např. soupravu očkoplochých klíčů, sadu šroubováků, sadu INBUS klíčů, sadu TORX klíčů, šroubovák s nastavci (bity), sadu výměnných výsečníků, momentové klíče, pilku, pilníky, sadu kleští, kladivo a mnohé další.

Soupravy pro mechaniku i zbrojře

Jelikož je dílenské vozidlo připraveno na nejrůznější profese v oblasti oprav a servisu, a to ne jen s ohledem na opravu bojové techniky, ale i na servis zbraní v poli, je dále obsahem i několik rozličných sad s ohledem na danou odbornost. Patří sem souprava automechanika, která obsahuje např. sadu

INBUS klíčů, sadu TORX klíčů, sadu šroubováků, zkoušečku napětí, sadu pilníků, sadu kleští, sadu kladiv, pilku, Gola sadu. Souprava elektromechanika malého napětí obsahuje např. elektrickou páječku, plynovou páječku, sadu šroubováků, sadu kleští, elektrický nůž, sadu očkoplochých klíčů, sadu průbojníků, sadu jehlových pilníků nebo nastavitelný klíč. Souprava svařeče elektrickým obloukem obsahuje např. ochrannou masku pro svařeče s nuceným přívodem filtrovaného vzduchu, ochranné pomůcky pro svařeče, redukční ventil na argon i sadu kleští a kladiv.

Souprava svařeče plamenem obsahuje např. ochranné pomůcky pro svařeče, sadu nářadí, sadu nastavců a příslušenství, ventily redukční s manometry pro kyslík a acetylén, hadice pro svařování, sadu svařovacích drátů a sadu mosazných pájecích drátů. Součástí nástavby dílenského vozidla je zvedací zařízení tlakových lahví ZZ-TL. Souprava pro zbrojře obsahuje např. stoličky na opravy a čištění zbraní, soupravy speciálního nářadí

a servisní soupravy náhradních dílů pro CZ 75 / SP-01 Phantom, CZ 805 Bren, CZ Scorpion EVO 3 A1, PPS a FN Minimi; sadu školních nábojů, svěrák, endoskop k prohlížení vývrtu hlavni, přístroj na měření opotřebení hlavni a neopomnělo se ani na optoelektronika, jehož sada obsahuje vše potřebné pro náročný servis v poli.

Text: Michal Voska a VTÚ, s. p., foto: archiv VTÚ, s. p.,

Výstava s historií sahající do roku 1973 přilákala tisíce odborníků z celého světa

IWA Outdoor Classics

Před 45 lety se v Norimberku uskutečnila první přehlídka specializovaného obchodu se zbraněmi a puškařského řemesla. Postupem času se IWA vyvinula v nejdůležitější mezinárodní přehlídku loveckých zbraní a střeleckého sportu, outdoorové výbavy a výstroje pro účely civilní a institucionální bezpečnosti. Stěžejním tématem veletrhu zůstávají lovecké a sportovní zbraně a s tím související doplňkový sortiment, který je pro lov a sportovní střelbu nepostradatelný: střelivo, optika, elektronika a kompletní outdoorové vybavení. Veletrh tak otevřel své brány již po pětáctýřicáté, ovšem oproti předešlým ročníkům s řadou změn.

Na odborné návštěvníky čekala řada novinek na poli krátkých i dlouhých zbraní. Česká firma předvedla aktuální zbrojní trendy a novinky. Veletrh IWA Outdoor Classics se vyvinul v nejdůležitější mezinárodní přehlídku loveckých zbraní a střeleckého sportu, outdoorové výbavy a výstroje pro účely civilní a institucionální bezpečnosti. Když se v roce 1973 v Norimberku poprvé otevřely brány národní přehlídky výkonů specializovaného obchodu se zbraněmi a puškařského řemesla, bylo na ní přítomno sotva 100 vystavovatelů. Za název IWA Outdoor Classics veletrh vděčí rychle rostoucímu mezinárodnímu významu a multitématické nabídce, která spojuje tradiční řemeslo s inovativními nápady.

9 hal, 90 000 metrů čtverečních

Na téměř 90 000 metrech čtverečních se v devíti výstavních halách točilo vše kolem zbrojního světa a tří velkých výstavních segmentů – Target Sports, Nature Activities a Protecting People. IWA Outdoor Classics je nejen výstava, ale i mezinárodní setkání neobyčejného významu. Letošní ročník navštívilo kolem 40 000 odborných návštěvníků z více než sto zemí světa a své produkty předvedlo téměř 1 600 vystavovatelů z přibližně padesáti zemí. I naše vlast měla na výstavě řadu zástupců v podobě firem Tilak, STV Group, Dasta, Czech Small Arms, ALFA-PROJ, České zbrojovky, Meopty a mnoha dalších. Jejich produkty drží krok s aktuálními trendy

a v některých případech i zahraniční výrobce předčí. O tom, že vyrábíme výborné zbraně, svědčí i řada zahraničních vystavovatelů, kteří měli část svého výrobního programu zaměřenou právě na naše zbraně, zejména pak na jejich úpravy a vylepšení, takzvaný tuning.

Česká zbrojovka

Česká zbrojovka vůbec poprvé představila odborné veřejnosti novou odstřelovačskou pušku CZ TSR, která by měla v produktovém portfoliu nahradit model CZ 750 M1S1. Tato puška v ráži .308 Winchester s délkou hlavně 26" a stoupáním 1:11 byla od začátku vyvíjena na základě připomínek uživatelů z ozbrojených složek a je tak primárně určena pro vojenské použití. Mezi její výhody patří velká odolnost a garantovaná životnost 10 000 ran, která byla otestována ve ztížených podmínkách. Je vysoce přesná s použitím standardního továrního střeliva, s nímž lze dlouhodobě dosahovat výborné přesnosti pod 1 MOA, což je přibližně 2,91 cm na vzdálenost 100m. Má plně stavitelný spoušťový mechanismus, plně stavitelnou pažbu sklopnou v obou směrech a kanelovaný závěr. Zbrojovka dále představila modely CZ P-10 C OR a CZ Shadow 2 OR. Zkratka OR znamená Optics Ready a vyjadřuje se jí, že jde o varianty, jejichž závěr byl upraven pro snadnou a vysoce odolnou montáž moderních miniaturních kolimátorů. Pro každou z těchto pistolí byly připraveny speciálně navržené,

třískově obráběné montážní destičky s extrémně odolnou povrchovou úpravou nitridací. Úprava závěru je výsledkem know-how České zbrojovky. Díky němu se podařilo tvar destiček sladit s designem obou zbraní a docílit mimořádně nízké polohy kolimátoru bez sebemenší újmy na bezpečnosti a spolehlivosti. K hlavním výhodám pistolí CZ Optics Ready patří mimořádná robustnost, pevnost a odolnost montáží, nízká stavební výška, snadné nastřelení kolimátoru i na větší vzdálenosti nebo možnost použití zvýšených co-witness mechanických mířidel v případě jakéhokoliv selhání optiky (u CZ Shadow 2 Optics Ready se připravuje zvláštní destička s hledím).

Doplňky a tuning

Řada výrobců se specializovala na úpravu již používaných a vyráběných zbraní. K vidění byla řada odlehčených spouští, světlovodných mušek, taktických doplňků či pouzder. Kdo má doma například zmíněnou klasickou „kosu“, přišel by si na své u stánků FAB Defense či Roni. V jejich sortimentu je řada lišt, resp. railů, pažeb, ale i dvounožek. U pušek bylo k vidění mnoho úprav zvyšujících užitnou hodnotu zbraně. Jako ideální řešení pro zájemce o střelbu s pistolí na větší vzdálenost či pro zpřesnění střelby byla nabízena řada takzvaných karabinových konverzí. Ty fungují tak, že vezmete pistolí, vložíte ji do připraveného otvoru, zajistíte a z vaší pistole je rázem něco mezi útočnou puškou a pistolí. Díky teleskopické pažbě si můžete zbraň při střelbě pohodlně opřít o rameno a na připravené lišty můžete namontovat řadu příslušenství, od lepších mířidel, kolimátorů, až po taktickou svítilnu. Tyto konverze jsou k dostání i na našem trhu pro většinu známých výrobců, od České zbrojovky a jejich CZ75 až po Glock. Jejich cena často překračuje cenu samotné zbraně.

Outdoor, batohy a maskování

Vidět a nebyť viděn, i tak by se dala nazvat rozsáhlá část výstavní plochy, která představovala nové, moderní trendy v maskování. Představena byla jak řada pro myslivce či zálesáky, tak také pro policii a armádu. Moderní maskovací vzory Kryptek, známý Multicam,

ale i neznámé vzory všemožných výrobců dávají tušit budoucnost maskování. I když byla většina zaměřena na pohyb v zalesněných oblastech, byla zde řada výjimek. Zejména asijská produkce, hojně zastoupená u desítek stánků, ukazovala prapodivné vzory kombinující pouštní maskování s listy. Leč vcelku lze označit produkty z Číny oproti předchozím ročníkům veletrhu IWA za stále lepší a kvalitnější. Česká značka Mikov z Mikulášovic, jež má tradici výroby již od roku 1794, představila jen designové prvky v podobě okrasných kamínek na svých nožích, dále pak klasickou, legendární rybičku vyvedenou v mnoha barevných variantách a v neposlední řadě zavírací nůž Elipt, který byl představen již před rokem a stále se nedostal do výroby. Obstarožní řada nožů UTON netřeba představovat. Naopak na poli outdoor

potřeb a batohů, zejména těch, které jsou zajímavé i pro armádu, tedy s MOLLE/PALS vazbou byla celá řada. Například Finská značka Savotta představila jednodemovité batohy Jääkäri, jejichž model M byl nedávno podroben náročnému testu týmu SOLDATO, který tvoří vojáci s dlouholetým působením u výsadkového praporu a s řadou zkušeností ze zahraničních misí. V nabídce nechybí ani nízkoprofilový modulární stan HAWU, určený pro speciální jednotky. Ten lze vybavit kamny a jeho konstrukce odolá i vichřici a nejtvrdějším klimatickým podmínkám, které v této severské zemi panují.

Text a foto: Michal Voska

HH-60W

– nový CSAR standard US Air Force

Americké vojenské letectvo v posledních třech desítkách let v oblasti podpory speciálních jednotek a při plnění úkolů pátrání a záchrany v boji (CSAR – Combat Search and Rescue) spoléhalo na vrtulníky HH-60G Pave Hawk. Ty ale byly vybrány původně jako prozatímní krátkodobé řešení, které se z důvodu omezeného rozpočtu nakonec ukázalo být dlouhodobým. Nové HH-60W mají těžit z vylepšení vyvinutých pro armádní UH-60M a mají letectvu přinést novou úroveň operačních schopností. Celkem 112 objednaných sériových strojů bude dodáváno od roku 2023 a do řadové služby se dostanou rok před padesátým výročím vzletu prototypu YUH-60.

Výběr HH-60G měl na konci osmdesátých let umožnit vyřazení notně opotřebovaných vrtulníků HH-3E Jolly Green Giant, které své kvality prokázaly poprvé ve Vietnamu a v řadové službě se nacházely ještě v polovině devadesátých let minulého století. Intenzivní nasazení v expedičních operacích i podpora speciálních jednotek při různých misích značně omezily jejich letuschopnost. Nedostatek strojů měl zásadní vliv na taktické schopnosti letectva, jež proto od poloviny osmdesátých let začalo hledat náhradu. Tou se nakonec stal model UH-60. USAF původně chtělo zásadně modifikovanou verzi vycházející z modelů HH-60J Jay Hawk pro US Coast Guard a HH-60H Rescue Hawk pro US Navy. Problém se získáním odpovídajících finančních prostředků v rozpočtu ale nakonec vedl k situaci, kdy letectvo muselo na původní požadavky rezignovat a akceptovat mnohem nižší standard. Výsledným řešením, které bylo ze strany Kongresu

USA schváleno, byl nákup 98 pouze lehce modifikovaných vrtulníků UH-60A Credible Hawk. I když šlo stále o vysoce moderní vrtulníky, jednalo se spíše o standardní transportní verzi než o záchranný CSAR typ. Kromě úprav avioniky se od standardu US Army lišily v širší paletě použitelných zbraní včetně kulometů GAU-18 (derivát M2) a M60E3, či instalací nástavce pro tankování za letu. Krátce po jejich zavedení do služby vyšlo najevo, že jejich vybavení neodpovídá požadavkům. Proto byl zahájen modernizační projekt MH-60G Pave Hawk, který zahrnoval instalaci víceřimového radiolokátoru AN/ASN-137, meteo a SAR radaru AN/APN-239 (Bendix King 1400C), GPS a INS navigačního systému, dopplerovského navigačního systému AN/APN-235, satelitního spojení AN/ARC-210 a pozorovací jednotky FLIR AN/AAQ-16. Celkem byla z rozpočtových důvodů objednána přestavba pouhých šestnácti kusů s tím, že zbylé Credible Hawky

získaly pouze část vylepšení. V průběhu služby se ale speciální vybavení přehazovalo mezi jednotlivými vrtulníky dle jejich aktuálního stavu, aby USAF mělo k dispozici vždy plný počet strojů.

„Nudný“ projekt

Projekt vrtulníku HH-60W, původně označovaný CRH (Combat Rescue Helicopter) nebo HH-60 Recapitalization Program, byl oficiálně spuštěn v roce 2010, ačkoliv výrobce jej nabízel o tři roky dříve a samo letectvo požadovalo nový typ již od roku 2004. Pomalý rozjezd způsobila neujasněná koncepce rozvoje speciálních sil USAF, kdy se na začátku nového milénia obecně předpokládalo, že vrtulníkové jednotky USAF, US Navy a US Marines by měly v maximální míře využívat shodné platformy. To se ale ukázalo jako neprůchozí s ohledem na značně rozdílné požadavky těchto tří uživatelů na leteckou techniku i odlišnou taktiku

Vizualizace nového HH-60W.
Povšimněte si kulometů s externě montovanými nábojovými schránkami.

sedmi pozemních výcvikových systémů a výcvik pilotů i mechaniků zkušební jednotky. V případě splnění výše popsaných dodávek kontrakt obsahuje možnost opce na dodávku 108 sériových HH-60W. V květnu 2016 proběhla předběžná konstrukční rozvaha PDR a následné finální vyhodnocení CDR bylo úspěšně ukončeno v září loňského roku. První prototypy by se měly objevit ve zkušebním provozu u USAF v roce 2019. Následovat mají dvouleté zkoušky, po nichž bude zahájena výroba. Ta má dosáhnout plného tempa v roce 2023. Sikorsky, nyní patřící pod konsorcium Lockheed Martin, o projektu ústy svého tiskového mluvčího v nadsázce hovoří jako o „nudě“, neboť první čtyři před sériové exempláře a další čtyři z úvodní série mají být dodány před smluvním datem a projekt nepřekračuje stanovený rozpočet. Dle posledních zpráv se u USAF objeví oproti plánovanému září již v březnu 2019. Podobné prohlášení ovšem chtělo od firmy Sikorsky hodně odvahy, neboť shodně neskromné vyjádření na počátku projektu CH-53K bylo následováno problémy s reduktorem a několikaletým zpožděním. Hlavním úkolem HH-60W má být záchrana osob z nepřátelského nebo nepřístupného území, se sekundární rolí při záchranných operacích, humanitárních katastrofách či nevojenských záchranných misích. Ve službě mají nové stroje plně nahradit jak HH-60G, tak i HH-60M a mají se stát standardním záchranným vrtulníkem USAF. Souběžně je výrobce nabízí i jako řešení dlouhodobě odkládané náhrady letitých UH-1N, používaných v rámci Emergency Response Service zaměřené na zajištění bezpečnosti a spojení stanovišť balistických raket.

Evoluční změny

Za základní model byl vybrán stávající UH-60M nakupovaný armádou. Drak vrtulníku se proto neliší, vyjma zesílení pro

jejich nasazení. Důkazem toho je původní soutěž na 142 nových speciálních a CSAR vrtulníků s názvem CSAR-X, kterou v roce 2006 vyhrál Boeing s modelem HH-47, odvozeným od verze MH-47G používané u US Army. Po protestech firem Lockheed a Sikorsky byl celý tendr v roce 2009 zrušen, neboť HH-47 nesplňoval požadavky zadání a neodpovídaly ani požadovaný rozsah a cena povolených změn oproti konstrukci přijaté jiným americkým uživatelem. US Air Force poté muselo dočasně pro doplnění ztrát flotily HH-60G zakoupit několik HH-60M (verze UH-60M s částí vylepšení z projektu HH-60G). V následujících letech byl projekt nového typu modifikován, aby byl v roce 2010 vypsán pod označením CRH. Jeho vítězem se o čtyři roky později stal Sikorsky s modelem HH-60W. V červnu 2014 firma Sikorsky podepsala kontrakt za 1,2 miliardy USD, požadující kompletní vývoj nové verze, dodávku čtyř létajících prototypů,

I přes téměř tři desítky let trvající službu představovaly vrtulníky HH-60G a HH-60M provizorium dané rozpočtovými možnostmi. Teprve HH-60W vzniká přesně podle požadavků USAF.

HH-60W jsou uzpůsobeny pro provoz z lodí, obdobně jako námořní MH-60R/S. Ve zkouškách by se měly první HH-60W objevit již v roce 2019.

nesení těžšího externího břemene a integrovaného pancéřování prostoru posádky a nákladové kabiny. Velkých úprav doznala elektrická soustava, která obsahuje vylepšený pomocný startovací motor i generátory o větší kapacitě. Avionika vychází z modelu UH-60M a přejímá velkoformátové displeje firmy Rockwell Collins. Obsahuje ale nové prvky, jako například nejnovější integrovaný rádiový a satelitní komunikační systém řady AN/ARC-210 či dopplerovský navigační systém. Nové senzory na trupu vrtulníku poukazují na odlišnou koncepci získávání letových dat i zálohování jejich vstupů. Specificky pro potřeby speciálních jednotek přibýlo na pravé straně přídě teleskopické ráhno pro tankování paliva za letu, které umožňuje až 22hodinový nepřetržitý let (limit kontinuálního běhu představují motory). Palivový systém vrtulníku bude upraven pro zvýšení doletu. Standardní UH-60M používají centrální nádrž o objemu 1 362 l a dvě dodatečné nádrže po 700 l uvnitř nákladové kabiny, které ale omezují vnitřní prostor. HH-60W bude

vybaven novou centrální nádrží o objemu 2 500 l. Za pohonnou jednotku byly zvoleny motory T700-GE-701D o výkonu po 1 491 kW s upravenou a zesílenou transmisí, odolnějším hlavním reduktorem a plně digitálním řízením chodu FADEC. Motory budou vybaveny upravenými chladiči výfukových plynů HIRSS, jejichž tvar byl modifikován za použití digitální modelace distribuce horkých plynů. Chladiče by měly přinést až o 30 % nižší infračervenou stopu. Zásadně upravena má být hlava nosného rotoru s tlumičem kmitů nově montovaným nad ní, namísto dosud používaného integrovaného řešení. Nad pravými dveřmi je umístěn vylepšený jeřáb Goodrich, schopný uzvednout až 316 kg. Po obou stranách je možné uchytit slaňovací lano „fast rope“ i lano pro vysazování a vyproštění SPIE.

Rozsah ochranného systému vrtulníku zatím nebyl upřesněn, avšak pravděpodobně se bude skládat z nového systému CMWS, varujícího proti střelám s IČ navedením, infračerveného rušiče AN/ALQ-144, varovných laserových hlásičů AN/AVR-2B a nového

radiolokačního výstražného přijímače AN/APR-52 (prozatím jediné potvrzené zařízení). Výmetnice klamných cílů budou zřejmě zcela nové, neboť zveřejněný tvar neodpovídá dosud známým typům. Na uvolněných renderových kresbách vrtulníku používají rovněž vícerežimový radiolokátor, určený zejména k letům v režimu „kopírování terénu“. Radar má být schopen detekovat překážky až do velikosti drátů vysokého napětí a sloužit rovněž k vyhýbání se hrozcím kolizím s terémem či stavbami. Používat se ale bude i ke sledování počasí a oblačnosti, určování vzdálenosti od zájmových bodů na zemi či navigaci. Pravděpodobně půjde o typ AN/APQ-187 Silent Knight, integrovaný již do speciálních MH-60M. Nejasnosti panují ohledně jednotky FLIR pod přídí, kdy byly zveřejněny hned tři možné typy. Celkově se Sikorsky snaží vybírat pouze ty komponenty, které jsou buď dostupné, nebo jejich vývoj nemůže ohrozit harmonogram programu. Ostatní systémy mohou vycházet ze standardů UH-60M a HH-60G, neboť celá řada jejich prvků je na soudobé úrovni.

HH-60W budou vybaveny novými odlehčenými postranními úchyty pro nesení výzbroje LASS (Light Armament Support System), které nahrazují původní rozšířená křídla ESSS. Rozsah použitelných zbraní nebyl upřesněn. Po stranách se nacházejí modifikované závěsníky pro nesení kulometů ráže 7,62 či 12,7 mm, které se od stávajícího řešení odlišují především externě umístěnými nábojovými schránkami nesnižujícími využitelný prostor uvnitř nákladové kabiny. Tyto zbraně mohou být ovládány palubními střelci nebo mohou být zafixovány pro střelbu dopředu a ovládnuty pilotem.

Kulometný zaměřovač MGRS

Legendární kulometry M2 a M240 lze nalézt v arzenálu všech složek ozbrojených sil Spojených států. V obou případech jde o výjimečně nadčasovou konstrukci, která bude na bojištích sloužit ještě řadu dalších let. Proto k těmto zbraním vznikají stále nové doplňky zvyšující jejich užitnou hodnotu, mezi něž můžeme zařadit i optický zaměřovač MGRS od společnosti Trijicon, Inc.

Vzhledem k faktu, že většina útočných pušek a karabin je dnes zavedena ve standardní ráži NATO 5,56x45 mm, představují výše uvedené kulometry v mnoha případech jediné „dalekonosné“ automatické zbraně pěších jednotek na stupni četa a rota. Zatímco typ M2 dokáže ničit živou sílu na vzdálenost až 1 830 m (u skupinových cílů; v případě jednotlivců je efektivní dálka udávána do 1 500 m), u M240 vybaveného dvojnožkou jsou tyto hodnoty 800, respektive 600 m (pokud je kulomet umístěn na trojnohý podstavec, nejvyšší distance pro střelbu na skupinové cíle se prodlužuje na 1 800 m, u jednotlivých potom na 800 m). Zaměřování cílů pomocí běžných mechanických mířidel na maximální účinný dostřel ale není právě jednoduchou záležitostí. Proto americká firma Trijicon nedávno představila svůj kolimátor MGRS kombinovaný s dodatečným dalekohledem.

Model MGRS (Machine Gun Reflex Sight) je navržen tak, aby spolehlivě odolával značným fyzickým silám působícím na optické přístroje instalované na kulometech. Vibrace při střelbě zvládá díky robustní konstrukci vyrobené ze slitiny hliníku 7075-T6, jež je až o 80 % pevnější než běžně využívaná hliníková slitina 6061. Aparatura má vnější rozměry 224x107x132 mm (d x š x v) a hmotnost 1,9 kg. Jádrem MGRS je optika

s okénkem rozsahu 76x51 mm, plněná dusíkem proti mlžení, s 1x zvětšením, kruhovou záměrnou osnovou velikosti 35 MOA, středovým záměrným bodem o rozměrech 3 MOA. Je také vodotěsná do hloubky 2 m. Nastavení osnovy lze provádět v krocích po 1 MOA, rozsah stavítek je 100 MOA stranově i výškově. O napájení kolimátoru MGRS elektrickou energií se stará jedna 3V baterie standardu CR123A, postačující k více než 1 000 hodinám nepřetržité činnosti. Ke střelbě za zhoršené viditelnosti či naopak slunečného počasí slouží přísvícení záměrné osnovy, regulovatelné v sedmi úrovních jasů. MGRS je plně kompatibilní s kulometry M2 i M240; k nastavení vzdálenosti postřelovaného cíle se používají dvě zaměnitelná točítka (s rozsahem 300–2 000 m pro M2 a 100–1 200 m pro M240), kalibrována dle balistických vlastností prvního či druhého typu zbraně.

Jak již bylo zmíněno výše, na MGRS se dá připevnit také dodatečný dalekohled s 3x zvětšením a vzdáleností výstupní pupily (tzv. očním reliéfem) 64 mm. V případě jeho montáže (kdy se umísťuje za kolimátor) se celková délka zaměřovače zvětšuje na 307 mm, ostatní vnější rozměry se nemění. Dochází taktéž k mírnému nárůstu hmotnosti kompletu z 1,9 na 2,05 kg.

Na závěr je nutno poznamenat, že i přes zájem některých součástí amerických ozbrojených sil o nákup tohoto systému a prodej asi stovky kusů zahraničním zákazníkům je zásadním omezením jednotková cena MGRS. Ta začíná na 4 500 USD a stoupá až na téměř 5 000 USD (při nákupu společně se zvětšovacím dalekohledem).

Text: Dušan Rovenský, foto: Trijicon

Typ MGRS je vybaven trojicí montážních lišt Picatinny MIL-STD-1913 sloužících mj. k instalaci laserových značkovačů nebo dálkoměrů.

MGRS je díky výměnným točítkům pro nastavení vzdálenosti cíle plně kompatibilní i s kulometry M240.

Samohybný minomet Mjölner

Když 23. prosince 2016 oznámila společnost BAE Systems Hägglunds AB, že obdržela zakázku švédského Ministerstva obrany na výrobu 40 samohybných minometů Mjölner v hodnotě 68 mil. USD, vyvolalo to u expertů i laiků řadu otázek. Jednu z nejpalčivějších představuje nejasný osud minometných systémů AMOS na podvozku obrněných vozidel CV90, místo nichž nyní Švédsko požaduje právě nové Mjölner. Proto jistě nebude od věci si celou situaci detailněji objasnit.

Švédské ozbrojené síly zavedly rodinu obrněnců CV90 do provozu v letech 1994–2002, přičemž celkem jich získaly 549 kusů. Zde je však nutné poznamenat, že pouze 509 z nich tvořila kompletní vozidla, zatímco ve 40 případech šlo pouze o korbu s podvozem. Na ně měla být v rámci projektu SSG120, zahájeného v roce 1997, osazena věž s minometným kompletem AMOS (viz ATM 2/2017), ale okolnosti tomu nakonec chtěly jinak. Společný švédsko-finský projekt integrace AMOSu na CV90 se totiž neúměrně protahoval (mezitím oněch 40 podvozků stálo od roku 2002 ladem ve skladu Hägglunds ve městě Örnsköldsvik) a samozřejmě se zároveň s tím i prodražoval. Když byl pak v prosinci 2008 schválen rozpočet Ministerstva obrany na další období, tak se z tohoto důvodu veškeré finanční prostředky

vyčleněné na program SSG120 přesunuly jinam a ten byl v roce 2009 bez náhrady zrušen.

Švédská armáda tudíž musí i nadále spoléhat na tažené 120mm minomety m/41 vyvinuté už v období druhé světové války. Ty, jakkoli účinné, už pochopitelně nemohou svými výkony konkurovat modernějším zbraním, a to zejména typům vybaveným digitálním systémem řízení palby. Naděje na zlepšení svitla až v roce 2015, kdy se podařilo obnovit práce na samohybném minometném systému založeném na obrněném vozidle CV90, jenž dostal název Mjölner.

Projekt stroje Mjölner vznikl ve spolupráci pozemního vojska a obranného akvizičního úřadu FMV (Försvarets materielverk), přičemž v prosinci 2015 se rozhodovalo o třech možnostech, jak bude budoucí vůz vypadat.

První alternativou byla zjednodušená montáž zbraňového systému AMOS na podvozek CV90. Dále se uvažovalo o bezvěžové sestavě s tím, že jeden 120mm minomet bude umístěn v zadní části korby (takto je řešen norský samohybný minomet na bázi typu CV90, viz ATM 11/2017), a nakonec se představila i kombinace obou řešení – pár minometů ráže 120mm instalovaný do otočného pancéřového střeliště. Poslední z navrhovaných řešení se ukázalo jako ekonomicky nejrentabilnější a splňovalo veškeré požadavky, a proto se odpovědné orgány přiklonily k němu.

Mjölner (čili magické kladivo, kterým podle severské mytologie vládne bůh Thór) má tudíž mít stejně jako AMOS dvouhlavňovou konfiguraci kalibru 120mm, ale existuje mezi nimi také několik zásadních rozdílů. Švédská

armáda totiž musela kvůli finanční úspoře rezignovat na některé své dřívější potřeby, mj. schopnost ničení cílů přímou palbou nebo umístění celé osádky pod ochranu pancíře (každý Mjölner tak bude doprovázet jedno muniční vozidlo na pásovém podvozku Bv 206). Pancéřované stříliště vážící 6 000 kg (s plným palebným průměrem 60 min má mít hmotnost 7 400 kg) a obsahující dvojici minometů se musí otáčet ručně. Chybí taktéž samočinné nabíjení munice do obou zbraní, granáty jsou místo toho zasouvány do ústí hlavní manuálně. Naopak, stejně jako u AMOSu, zůstala zachována schopnost vystřelovat kumulativní náboje Strix s infračerveným koncovým navedením a dostřelem přes 7 000 m, optimalizovaných pro likvidaci důležitých bodových cílů jako např. tanků či jiných druhů obrněné techniky.

Osádka nového samohybného minometu sestává ze čtveřice osob – řidiče, velitele a dvou nabíječů. Maximální kadence i přes ruční nabíjení dosahuje až 16 ran/min, tedy 8 ran/min na každou hlavěň (přitom první čtyři granáty Mjölner vypálí během osmi sekund). Po neomezenou dobu lze ale střílet nanejvýš 10 ran/min (tj. pět výstřelů za minutu jednotlivou zbraní). Přechod z pochodové do bojové polohy trvá méně než dvě minuty, následné opuštění palebného postavení potom zabere asi minutu. Vzhledem k použití konceptu pancéřovaného stříliště místo plnohodnotné věže není odměr zbraní celokruhový, ale pouze v sektoru 60° směrem kupředu od podélné osy vozidla (čili 30° vlevo a vpravo). Náměr, pohybující se v rozsahu 45 až 85°, umožňuje dosahovat nejvyššího dostřelu okolo 9 000 m. Základní balistická ochrana vozidla je

na úrovni 2 dle STANAG 4569 (tudíž ze vzdálenosti 30 m odolává průbojně municí ráže 7,62x39 mm), ale v případě potřeby se dá modulárně zvyšovat.

Po předání demonstrátoru Mjölneru dne 14. ledna začaly 1. února 2017 na střelnici Tåme pod vedením zástupců FMV jeho zkoušky, jejichž úspěšné zakončení ve druhé polovině letošního roku by mělo vést k téměř okamžitému zahájení běžné produkce. Předpokládaný termín dodávky úvodních sériových strojů je proto stanoven na první čtvrtletí roku 2019. Dosažení počátečních operačních schopností se plánuje na rok 2020, kdy se má Mjölner dostat do výzbroje pěti mechanizovaných praporů (72., 191., 192., 41. domobranického a 42. domobranického) v sestavě pozemních sil. Každý útvar obdrží po osmi kusech nových vozidel, jež budou tvořit jeho minometnou baterii.

Po zavedení do řadové služby získá Mjölner armádní označení Granatkastarpansarbandvagn 90120 (zkráceně Grkpbv 90120) a pro Švédsko půjde již o šestou modifikaci obrněnce CV90. Prozatím zde totiž funguje jakožto bojové vozidlo pěchoty Strf 9040, vozidlo pro řízení dělostřelecké palby Epbv 90, velitelské a štábní vozidlo Stripbv 90, protiletadlové vozidlo Lvkv 90 a vyprošťovací vozidlo Bgbv 90. Na výrobě nového samohybného minometu se kromě firmy BAE Systems Hägglunds AB podílí také sesterská společnost BAE Systems Bofors AB, obě spojené do joint venture HB Utveckling AB.

Z pohledu Středoevropana je jistě zajímavé, že se do celého projektu zapojil také český a slovenský průmysl. Konkrétně v květnu loňského roku zveřejnila společnost BAE Systems

zprávu, že firma Ray Service, a. s., z České republiky dodá kabelové svazky pro všech 40 strojů. V září 2017 byla do programu přizvána i slovenská Konštrukta – Defence, a. s., jež získala smlouvu na výrobu 84 minometných hlavních ráže 120 mm (ocel k nim dodá podnik ZTS Metalurg, a. s.) s tím, že jejich předání má probíhat mezi prosincem 2017 až červencem 2020.

Text: Dušan Rovenský, foto: BAE Systems

Zvyšování fyzické připravenosti,
odolnosti a výkonnosti

Příprava na zátěž: Rozcvičení

1. část

Vyladění pohybového aparátu a zapracování organismu hraje podstatnou roli při zvládnání extrémního zatížení vojáka v terénu. Prostřednictvím rozcvičení získáme potřebné kompetence být mobilnější, stabilnější, silnější a rychlejší. Fyzioterapeutka Monika Bačíková z CASRI (Vědecké a servisní pracoviště tělesné výchovy a sportu p.o. MO) uvádí možný příklad rozcvičení, vhodný pro potřeby vojáků pohybujících se především v náročném terénu.

Rozcvičení před zátěží

Sestava pro rozcvičení vychází z potřeb vojáků, schopnosti pohybovat se v terénu, především jako příprava na přesuny se zátěží, manipulaci s břemeny, absolvování překážkové dráhy apod.

Velkou část výcviku je voják zatěžován v chůzi nebo v běhu. V rámci rozcvičení je kladen důraz na mobilitu palce u nohy, kotníků, kolen, kyčlí a hrudní páteře. Omezení pohyblivosti především kloubu palce nohy, kotníku a kyčle je často rizikovým faktorem pro úrazy kolenních kloubů a bederní páteře.

Aby mohl voják maximálně využít svůj fyzický potenciál, je nutné eliminovat svalová a fasciální zkrácení. Z tohoto důvodu jsou do rozcvičení zařazeny cviky oslovující celé svalově-fasciální řetězce. Především fascie pak nabývají opět své elasticity a umožňují pružnější a rychlejší pohyb.

Podstatnou roli při pohybu v terénu hraje prostorové vnímání, přesnost a rychlost reakce. Zvýšením kvality propriocepce a funkce vestibulárního systému je orientace a pohyb v prostoru přesnější a stabilnější.

Vrchol rozcvičení směřuje k zapracování (nalažení) na pracovní úroveň organismu jako celku vzhledem k charakteru následující zátěže. Metabolismus, kardiovaskulární soustava, plíce a nervová soustava zefektivňují svoji činnost a dochází k určité míře superkompenzace. V této fázi je organismus připraven zvládat extrémní zatížení bez většího rizika přetížení nebo zranění.

Oslovené oblasti

- **Smyslové orgány** – vestibulární aparát, proprioceptivní vnímání.
- **Kardiovaskulární systém** (ekonomizace srdeční činnosti, zvýšení prokrvení).

- **Respirační systém** (optimalizace dechové frekvence, okysličení).
- **Muskuloskeletální systém – svaly, klouby, fascie** (optimalizace svalové práce, kloubního rozsahu a elasticity fascií).
- **Nervový systém** (aktivace organismu, zvýšení nervo-svalové komunikace, přesnost pohybu, koordinace, rychlost svalové kontrakce).
- **Endokrinní systém** (podpora regulačních funkcí).
- **Imunitní systém** (zvýšení toku lymfy obsahující bílé krvinky).
- **Metabolismus** (aktivace a optimalizace energetických systémů).

Zkratky: VP – výchozí poloha, P – provedení, DK – dolní končetina, HK – horní končetina

Doporučení provedení – pokyny

Základem plnohodnotného rozcvičení je soustředění se na vykonávaný pohyb, vnímání jeho kvality, napětí měkkých tkání, rozsahu pohybu, pocitu dyskomfortu či výskytu bolesti. V průběhu cvičení je kladen důraz na správné zaujetí výchozí polohy a kvalitu následně prováděného pohybu.

Provedení

1. Pohyb je vědomě kontrolovaný, plynulý, bez výdrže na konci pohybu, pohyby na sebe navazují, bez švihů.
2. Cviky provádějte od menších rozsahů pohybu k větším.
3. Pro zvýšení efektu protažení pracujte v průběhu pohybu s různými úhly v kloubech.
4. Dodržujte centrované postavení v kloubech a napřímení páteře na začátku a v průběhu každého pohybu.
5. Dýchejte pravidelně v rámci dechové vlny od podbřišku do horní části hrudníku (spodní

žebra se rozvíjejí směrem od sebe, do stran a zároveň dopředu a dozadu).

6. Protahujte s výdechem.

7. Provádějte na obě strany.

8. Každý cvik opakujte 3x (popř. 3x na každou stranu).

Základní výchozí poloha STOJ

1. Váha těla je rozložena symetricky na obě dvě dolní končetiny stejně.
2. Chodidla jsou zatížena rovnoměrně, tzn., že přední, zadní, vnitřní (palcová) a vnější (malíková) část chodidla jsou zatíženy stejnou vahou.
3. Špičky chodidel směřují vpřed.
4. Kolena jsou uvolněna – odemčena (lehce pokrčena).
5. Pánev je v tzv. neutrální pozici (trny kosti kyčelní směřují vpřed).
6. Páteř je napřímená (rovná záda) – hlava v prodloužení páteře (pocit protažení za hlavou).
7. Ramena a lopatky jsou uvolněny a lehce taženy směrem dolů a do stran.

VP: Stoj.

1. Uvolnění a rozpuštění chodidla

Cíl: Uvolnění kloubů nohy a kotníku.

P: Chodidla jsou stále opřena o zem, pohyb vychází z pánve – plynule se otáčejte na jednu stranu za ramenem poté na druhou stranu.

2. Předklon s rotacemi

Cíl: Protahování zadního svalově-fasciálního řetězce Obr. 1 (lýtkové svaly, svaly zadní strany stehna, zádové svaly, svaly krku).

Obr. 1: Povrchový zadní svalově-fasciální řetězec
(zdroj: <http://www.afferentinfluence.com/superficial-back-line/>)

P: Kolena propnutá, proveďte plynulý předklon s „kulatými“ zády, bez švihů, v předklonu rotujte trupem k jedné dolní končetině a poté k druhé.

Dýchání: Dýchání volné, směřující do protahované oblasti zad.

3. Záklon s rotacemi

Cíl: Protahování předního svalově-fasciálního řetězce Obr. 2 (svaly přední strany stehna, přitahovače kyčle, břišní svaly, prsní svaly).

Obr. 2: Povrchový přední svalově-fasciální řetězec
(zdroj: <http://www.vancouveriyogareview.com/yoga-styles/cycle-this-nothing-superficial-about-this-myofascial-line/>)

P: Vzpažte, protáhněte páteř „za hlavou“ směrem vzhůru, s pocitem protažení za hlavou se mírně zakloňte a nadýchněte se do břicha, pánve a kolena jsou stále ve stejné poloze, v záklonu se plynule rotujte za ramenem na jednu stranu poté na druhou.

Dýchání: Dýchání volné, směřující do protahované oblasti břicha.

4. Úklon s rotacemi

Cíl: Protahování bočního svalově-fasciálního řetězce Obr. 3 (svaly na vnější straně stehna, břišní svaly, zádové svaly, mezižeberní svaly, prsní svaly).

Obr. 3: Boční svalově-fasciální řetězec
(zdroj: <http://www.vancouveriyogareview.com/thoughts/find-balance-outside-the-lines-the-lateral-line/>)

P: Vzpažte jednu horní končetinu, protáhněte páteř „za hlavou“ směrem vzhůru, s pocitem protažení za hlavou se mírně ukloňte a nadýchněte se do boku, pánve a kolena jsou stále ve stejné poloze, v úklonu se plynule rotujte za loktem vzpažené horní končetiny dopředu poté dozadu, hlava se rotuje stejně s trupem.

Dýchání: Dýchání volné, směřující do protahované oblasti břicha a zad.

5. Rotace trupu do předklonu

Cíl: Protahování spirálního svalově-fasciálního řetězce Obr. 4 (lýtkové svaly, svaly zadní strany stehna, hýžděvé svaly, svaly zad). Uvolnění hrudní páteře.

Obr. 4: Spirální svalově-fasciální řetězec
(zdroj: <http://now-nature.com/pain-management/posture-alignment/>)

P: Stoj s jednou dolní končetinou vpřed – koleno přední DK mírně pokrčeno, koleno zadní DK propnuto, špičky chodidel směřují vpřed, váha těla rozložena na obě dvě dolní končetiny stejně, přední a zadní část chodidla je zatížena rovnoměrně, páteř je napříměna, ramena jsou uvolněna a lehce tažena od uší.

P: Předkloňte se s „kulatými“ zády k přední DK, tak aby opačná ruka směřovala ke kolenu přední DK (př. levá DK + pravá HK), pomalu a plynule s výdechem 3x zakmítejte do rotace k přední DK v úrovni kolene, poté opakujte kmitání do rotace s rukou na úrovni poloviny stehna, dále s rukou na úrovni kyčle a naposledy kmitajte do rotace v úrovni nad pupíkem.

Po dokončení vystřídejte DK a celé opakujte na druhou stranu.

Dýchání: Výdech do rotace.

Opakování: 3x na úrovni kolene, 3x na úrovni poloviny stehna, 3x na úrovni kyčle, 3x na úrovni nad pupíkem na každou stranu.

Dýchání: Dýchání volné, směřující do protahované oblasti břicha a zad.

Hrdinství se opakovalo po čtvrt století

Ministryně obrany Karla Šlechtová a 1. zástupce náčelníka Generálního štábu AČR generálporučík Jiří Baloun se ve dnech 9. a 10. března zúčastnili oslav 75. výročí bitvy u Sokolova a 100. výročí bitvy u Bachmače. Součástí delegace Ministerstva obrany byli zástupci Poslanecké sněmovny PČR, váleční veteráni, jejich potomci a představitelé veteránských organizací a historických spolků. U Sokolova v březnu 1943 došlo k bojovému křtu našeho 1. čs. samostatného polního praporu. Zhruba sedm set jeho příslušníků zde mělo za úkol udržet postavení na nově budované obranné linii na řece Mža proti výrazné převaze protivníka. To se za cenu velkých ztrát podařilo. Mezitím ale německé jednotky dobyly obchvatem město Charkov a náš prapor musel urychleně ustoupit, jinak mu hrozilo obklíčení.

Delegace uctila památku nejen našich padlých vojáků u Sokolova a zhlédla rekonstrukci této bitvy. Další den odhalila pomník

na pohřebišti čs. dobrovolníků ve Veliké Doči a následně také pamětní desky čs. legionářům a bojovníkům ukrajinské Centrální rady na bachmačském nádraží. Zde naši legionáři svedli ve dnech 8. až 13. března 1918 bitvu s dotírajícími německými jednotkami, které obsazovaly Ukrajinu. Právě udržení strategického bachmačského uzlu bylo životně důležité pro další existenci našich legií.

Víte, že:

- Samopaly sovětské provenience PPŠ-41 byli u Sokolova vyzbrojeni důstojníci našeho praporu a příslušníci čtyř automatčků – rozvědčků.
- Nový památník čs. legionářů ve Velké Doči tvoří padesát tři kolejnic různé délky. Znázorňují stejný počet padlých legionářů. Rozměry kolejnic pak vypovídají o délce jejich služby v legii. Vše dole spojuje kamenná deska, která představuje jejich bojové bratrství a sounáležitost. Věděli, že se mohou spoolehnot jen sami na sebe.

- U Sokolova nepadl hrdinskou smrtí jen velitel 2. roty nadporučík Otakar Jaroš, ale i jeho zástupce, velitel kulometné roty Jaroslav Lom.
- Jeden z obránců Sokolova voják Josef Spáčil získal dvakrát Československý válečný kříž 1939 in memoriam. Patřil totiž k pohřešovaným vojákům obrany Sokolova. Velitelství praporu se domnívalo, že padl, a tak mu udělilo posmrtně toto vysoké vyznamenání. On se ale dostal do zajetí, z něhož po několika měsících utekl. V září 1943 se mu podařilo proříznout stěnu vagonu, ve kterém ho přepravovali, a vrátit se k naší jednotce. Zapojil se znovu do bojů a postupně získal hodnost rotmistra a další Válečný kříž. Tentokrát ne in memoriam. Toho se dočkal až v březnu 1945 během bojů o Liptovský Mikuláš. Zde již jako velitel čtyř prokázal mimořádné hrdinství. Svou účast ve velice obtížných bojích ale zaplatil skutečně životem.
- Naši legionáři u Bachmače byli oblečení v ruských stejnokrojích, které jim umožňovaly fungovat v náročných klimatických podmínkách. Ty mimo jiné tvořila kožešinová čepice, tzv. papacha, plášť ze šedého sukna vysoké gramáže, kapuce vyrobená z velbloudí srsti a plstěné válenky.
- Jednotky I. čs. divize ustupovaly před Němci z Polomnoje k Bachmači pěším pochodem. Musely překonat vzdálenost tři sta kilometrů. Kritický se stal již průchod Kyjevem, do kterého bezprostředně za nimi vstoupili Němci. Naštěstí ale zhruba osmdesátičlenná jednotka 2. čs. střeleckého pluku obsadila 1. března 1918 řetězový most přes Dněpr. Ten se jí také podařilo udržet až do ranních hodin 2. března, dokud nepřešla na druhou stranu naše poslední jednotka.
- V Bachmači nebojovali naši legionáři jen s dotírajícími Němci. Bylo potřeba sehnat a zajistit dostatečný počet lokomotiv a vagonů, aby se naše jednotky nemusely dále přesunovat pěším pořádkem. Je potřeba zmínit i nemalé množství zásob a materiálu, které legionáři získali z opuštěných skladů, když procházeli Kyjevem.
- Ranění vojáci od Sokolova byli odváženi do charkovské nemocnice. Část z nich ale zahynula již 10. března při zasažení sanitního vozu německým letectvem. Mezi nimi byl i velitel 2. pěší roty poručík dělostřelectva Jan Kudlič. Další byli povražďeni přímo v nemocnici, když ji po dobytí města obsadily jednotky SS.

Text a foto: Vladimír Marek

Ministerstvo obrany provozuje již čtyři resortní předškolní zařízení pro děti svých zaměstnanců a vojáků z povolání

Zelená dětským skupinám

První předškolní zařízení bylo slavnostně otevřeno v Praze už začátkem roku 2014. Ministerstvo obrany se tak stalo třetím resortem, který tímto způsobem vyšel vstříc potřebám svých zaměstnanců, a vytvořilo tím příhodné podmínky pro dřívější návrat vojákům i občanským zaměstnancům z rodičovské dovolené. V současné době jsou v provozu již čtyři dětská zařízení – v Bechyni, Čáslavi, Staré Boleslavi a v Praze.

„Náš resort si plně uvědomuje, nakolik je obtížné sladit rodinný a profesní život,“ říká plukovník gšt. Pavel Vobůrka, ředitel Agentury profesního rozvoje a aktivit MO. „Mnozí z nich plní v rámci své služby velmi náročné a obtížné úkoly, a proto považujeme provoz dětských skupin za jeden ze stěžejních resortních benefitů.“

Dětská skupina Praha v novém

Od ledna letošního roku zahájila dětská skupina svůj provoz na pražském Veleslavíně v nově rekonstruovaných prostorách objektu bývalých jeslí. Přestěhovala se sem z vily U Vorlíků, kde sídlila od roku 2014. „První etapa rekonstrukce byla dokončena koncem minulého roku. Druhá etapa, do které spadá i revitalizace a obnova zahrady a hřiště, bude ukončena k 31. srpnu letošního roku,“ informuje ředitel Agentury a dodává, že tento krok umožní navýšení denní kapacity ze současných 24 na 44 dětí s dalším rezervním prostorem až pro 63 dětí celkem.

Posádka Bechyně

V říjnu 2016 přivítala první děti svých zaměstnanců dětská skupina v posádce Bechyně. Je určena pro 12 dětí ve věkovém rozpětí jednoho až pěti let. V posádce je okolo sedmi set zaměstnanců, proto tu má umístění dětské skupiny své opodstatnění.

„Výchova a péče o děti v zařízení, jako bývaly jesle, je v dnešní době velmi vyhledávaná

a dostává se znovu do popředí,“ uvedl při slavnostním otevření tehdejší zástupce velitele 15. ženijního pluku plukovník gšt. Jiří Tršo. „Vzhledem ke vzdálenosti posádky Bechyně od měst, které tyto služby rodičům běžně poskytují, nemají naši vojáci a zaměstnanci možnost je využívat. Proto jsme velmi uvítali možnost zřízení vlastní dětské skupiny, kdy mají rodiče své děti takřikajíc za rohem.“

V Čáslavi otvírala Zemanová

Skupina na letišti v Čáslavi vznikla v roce 2016 v návaznosti na téměř dvouleté zkušenosti z resortního předškolního zařízení v Praze a vybudování podobné skupiny iniciovali sami zaměstnanci základny. Dětské zařízení má kapacitu 24 dětí. Slavnostního otevření se zúčastnila Ivana Zemanová, která spolu s tehdejším velitelem základny plukovníkem Petrem Hromkem přestříhla pásku a symbolicky tak zahájili provoz skupiny pro děti zaměstnanců.

Ptáčata v Brandýse

Dětská skupina „Ptáčata“ přivítala první děti v březnu 2017. „Možnost umístit do dětské skupiny dítě již od dvou let zjednodušilo rodičům rozhodování v otázce dřívějšího návratu do pracovního procesu po mateřské a rodičovské dovolené. Za velké plus považuji i provozní dobu, která je zcela přizpůsobena potřebám příslušníků posádky,“ řekl při zahájení velitel 26. pluku velení, řízení a průzkumu plukovník Milan Malík.

Pátou dětskou skupinou bude Tábor

Gestorem zřízení a provozování dětských skupin je státní tajemník v Ministerstvu obrany. Garantem je Agentura profesního rozvoje a podpory aktivit. „Zájem zaměstnanců z jednotlivých posádek napříč celou republikou o zřízení těchto předškolních zařízení je veliký,“ konstatuje plukovník gšt. Pavel Vobůrka. „Proto je v našem zájmu nabídnout tuto službu i vojákům z povolání a zaměstnancům v dalších posádkách. Už v květnu letošního roku bude zahájen provoz dětské skupiny v posádce Tábor.“

Text: Jana Deckerová, foto: Pavlína Klejšmíd

Vyzkoušej svůj postřeh

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Naleznete na fotografii z výcvikového tábora československých dobrovolníků ve Stanfordu v USA pět rozdílů?

V souvislosti s československými legiemi se nejčastěji píše o našich jednotkách v Rusku, Francii či Itálii. Méně se již v této souvislosti zmiňuje Srbsko a naši dobrovolníci ve Velké Británii, a především v USA. Přitom poslední ze jmenovaných zemí se počtem dobrovolníků československého původu, kteří se na straně spojenců zapojili do první světové války, řadí právě k těm nejpočetnějším. Nejvíce našich dobrovolníků se celkem pochopitelně přihlásilo přímo do americké armády. Podle odhadů jich bylo zhruba třicet tisíc. Přitom dvě třetiny z nich se zapojily do bojů na evropském kontinentě. Velice intenzivní byl také nábor v USA do našich legionářských jednotek vznikajících ve Francii. Ten odstartoval obrovskou kampaní již v září 1917, tedy v době, kdy ještě nebyl podepsán francouzským prezidentem dekret o vzniku našich legií. Jen výcvikovým táborem ve Stanfordu prošlo tři tisíce československých dobrovolníků. Naprostá většina z nich se také stihla zapojit do bojů ve Francii v roce 1918.

Připravil: Michal Voska a Vladimír Marek, foto: VHÚ

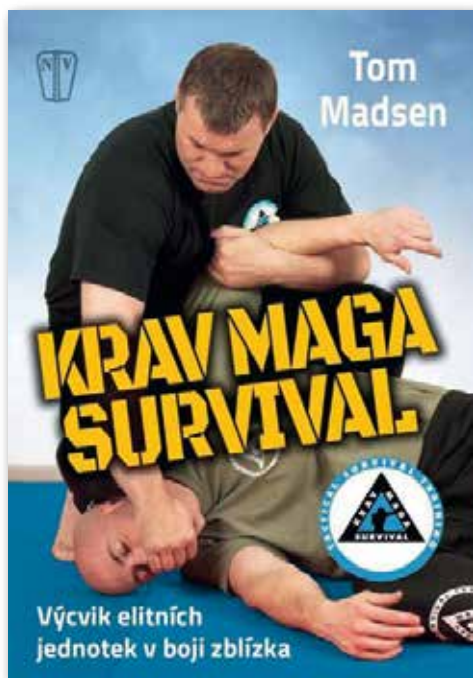

Rozdílly: chybějící okno domu, posunutá okna, chybějící voják, chybějící voják, podpis fotografie a jiný reflektor automobilu

RECENZE

Tom Madsen

Krav Maga Survival

Sebeobrana – přímo a úspěšně. Zkušený bojovník a instruktor boje zblízka Tom „Jayo“ Madsen objasňuje bez falešných představ a nereálné akrobacie, jak přežít na ulici. Technické zásady Tactical Survival Trainingu jsou vysvětlovány s důrazem na efektivní praktickou použitelnost. Obsahuje obranné techniky, techniky úderů a kopů, krav maga pozice, techniky pák, škrcení a takedownů. Dále se pak zaměřuje na kontrolu útočnicka vestoje a na zemi i na obranu proti mnoha různým útokům. Sebeobrana je ovšem mnohem víc než pouhá technika. Proto se kniha zabývá též taktickým postupem, radí jak se vyvarovat střetů podle pravidla č. 1 – „Nebuď tady“ – a právními aspekty sebeobrany. Tato kniha je hodnotná nejen pro nadšence krav magy, ale také pro všechny vyznavače bojových sportů a profesionály bezpečnostních složek, kteří se zajímají o sebeobranu.

Počet stran: 192

Vydalo: Nakladatelství Naše vojsko

Text: Michal Voska

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Československý legionář na italské frontě Bedřich Havlena, od jehož narození uplynulo sto třicet let, prokázal mimořádnou odvahu i na šibenici

Příliš hrdý sokol

Bedřich Havlena se narodil 18. května 1888 v hájence u Nové Lhoty poblíž Čáslavi. Jeho otec byl hajným na panství knížete Schwarzenberga. Vyučil se truhlářem a vystudoval gymnázium v Čáslavi. Později se stal úředníkem. Pracoval na berním úřadu v Žamberku. Zde se také aktivně zapojil do sokolského hnutí. Velmi silně se u něho projevoval český patriotismus.

Během první světové války byl odveden jako jednorokní dobrovolník s c.k. pěším plukem 98 a poslán na italskou frontu. Využil hned první příležitosti a přeběhl na druhou stranu. Osobně se velice aktivně podílel na formování našich legií v této zemi. Již v lednu 1917 se i díky jeho úsilí podařilo v Itálii vytvořit Československý dobrovolnický sbor. Stal se pokladníkem našich legií v Itálii a rovněž příslušníkem 3. roty 33. střeleckého pluku. S touto jednotkou se také v červnu 1918 ocitl v blízkosti frontových linií San Dona di Piave.

Automobily už nepřijely

Jeho úkolem bylo dostat se do rakousko-uherských frontových linií a pokusit se přemluvit co nejvíce krajanů, aby přešli na italskou stranu. Ne náhodou působil právě v oblasti, kde se nacházel jeho původní rakousko-uherský pěší pluk 98. Takovýchto misí absolvoval hned několik. Krátce před zahájením ofenzivy byl společně s několika dalšími našimi vojáky přivezen na obrněných automobilech do přední linie. Bylo jim řečeno, že po splnění jejich úkolu je právě na tomto místě vyzvednou a dopraví do bezpečí za frontu. Když ale útok začal, Italové je ponechali jejich osudu. Žádné automobily již nepřijely. O to rychleji ale postupovali rakousko-uherské vojáky.

Havlena se již nemohl dostat k ustupujícím italským liniím. Nezbyvalo mu nic jiného než hledat záchranu ve vodách Piavy. Tři dny se skrýval v okolních bažinách, pak ho ale objevila

hlídka střeleckého pluku 13. Za zajatého československého legionáře tehdy rakousko-uherské velení vyplácelo 300 korun, což rozhodně nebyla malá částka. Byl prý tak silně poštípaný od komárů, že byl celý opuchlý. Svázali mu ruce provazy a jako zajatce ho přivedli na velitelství 46. střelecké divize. Zde se nad ním také konal soud. Verdikt zněl jasně: Trest smrti za velezradu. Vykonání popravky bylo určeno na 21. června 1918.

Šibenice nevydržela

Co následovalo je poměrně přesně zaznamenáno na základě výpovědi duchovního c.k. pěšího pluku 287 Františka Poláka, který s Havlenou hovořil krátce před jeho popravou a poskytoval mu rovněž poslední duchovní útěchu. „Tázel jsem se ho, zda má nějaké přání. Řekl, že si přeje, abych neoznamoval jeho rodičům, že byl popraven, poněvadž by tím byli nesmírně rozrušení a považovali by takovou smrt svého syna za velikou hanbu. Jsou prý již staří a tomu nerozumějí,“ vzpomínal František Polák. „U šibenice, která byla na telegrafní tyči primitivně zhotovena, čekal strážmistr 15. dragounského pluku, jakýsi Němec od Vídeňského Nového Města, jako kat. U něho byli dva dragouni, jako pomocníci. Na silnici a na poli přihlížel velký zástup vojinů. Havlena přistoupil zcela klidně k šibenici, postavil se na prázdnou bedničku od šrapnelů, sám si ovázal provaz kolem krku, odkopl bedničku a zůstal viset. V tom však šibeniční ráhno pod tíhou Havlenova těla povolilo a Havlena spadl do příkopu. Ihned

vstal a oprátku si uvolnil. Soudní komise nato nařídila, aby byl Havlena odveden zpět do chléva, což se také stalo.“

Žádné milosti si nepřál

Soudní komise byla nastalou situací zjevně zaskočena. Setník auditor Koller oznámil ihned telefonicky celý případ divizionáři von Weiszovi. Přitom ho upozornil, že by analogicky podle civilního práva od nového trestního výkonu mělo být upuštěno, jelikož rozsudek na Havlenovi byl vlastně vykonán. Liteře zákona totiž bylo zadost učiněno a odsouzenec jen mimořádným způsobem zůstal naživu. Tento názor

však zásadně odmítl předseda divizního soudu rytmistr von Fröhlich. Následně se sám spojil telefonicky s divizionářem. Ten po určité diskusi nařídil, aby byl trest smrti znovu vykonán.

„Když jsem se opět k Havlenovi vrátil, pravil tento ke mně: Šibenice musí být hotova – zatloukání hřebů není již slyšeti, proč mne tedy nepověsí? Nato jsem odvětil: Snad dostanete milost, ale Havlena vyjádřil se odmítavě, že žádné milosti si nepřeje, poněvadž v nejpříznivějším případě by byl poslán do rakouských zákopů a odtamtud snad jako mrzák domů by se navrátil. Těšil jsem jej, jak jsem jen mohl, a prostředky, jež náboženská víra podává, snažil jsem se ho posilnit a povzbudit k naději, že snad život jeho bude přece ještě zachován,“ líčil po válce duchovní Polák. „Havlena měl v kapse koženou peněženku a v ní jednu papírovou rakouskou desetikorunu a požádal mne, abych tuto desetikorunu dal některému vojákovi. Řekl jsem mu, aby to věnoval na zakoupení cigaret pro raněné v polní nemocnici. Havlena k tomu svolil a já jsem později přání jeho také vyplnil. Peněženku samu, jež byla roztrhaná a promočena, odhodil Havlena v chlévě do kouta.“

Poprava napodruhé

Odpoledne přibližně v půl třetí přišla soudní komise do chléva a oznámila Havlenovi, že trest smrti na něm bude vykonán. Ten to přijal jako jedinec naprosto smířený se svým osudem. Požádal ještě přítomného kněze, aby jeho rodině předal poslední pozdrav. „Zcela klidný, nejevě nejmenšího rozčilení nebo strachu, jako opravdový hrdina vyšel Havlena z chléva a kráčel v průvodu několika vojnů štábní setniny a polních četníků a členů soudní komise, maje opět po boku divizního faráře. Když došel až k šibenici, zavěsil se oběma rukama (které zůstaly zcela volné od oné chvíle, kdy mu z nich provazy byly sňaty, aby mohl napsati příbuzným lístek, čehož si kupodivu později nikdo nepovšimnul) na ráhno, aby vyzkoušel, je-li šibenice dobře připravena. Dobré je to, pravil, ale příliš nízké – moje nohy by dosahovaly až k zemi, takže bych se nemohl udusiti. Žádal tedy, aby mu pod nohama byl vykopán důlek, což také pomocníci katovi učinili,“ popisoval František Polák. „Nato Havlena vystoupil na prázdnou bedničku od šrapnelů, ovinul si sám kolem krku oprátku a zkoušel, zdali oprátka na krku dobře přiléhá. Mezi tím žádal katy, aby bedničku podtrhli, až jim řekne. Najednou zvolal: Podtrhněte! Stalo se. Přítomní žasli nad takovou chladnokrevností. Havlena napjal nohy, přitáhl k nim obě ruce, jako by se stavěl do pozoru, a ani dost málo sebou nepohnul. Asi za tři minuty vyšla Havlenovi z úst a nosu bílá pěna. Byly právě tři hodiny odpoledne.“

Havlenova mrtvola zůstala na šibenici až do sedmi hodin večer. Pak ji vojáci štábní setniny 46. střelecké divize sňali a pohřbili na poli poblíž místa poprav.

Ostatky popravených československých legionářů byly v dubnu 1921 převezeny do vlasti a uloženy na Olšanských hřbitovech.

Text: Vladimír Marek, foto: autor, VÚA-VHA a VHÚ

Naši legionáři v Itálii

Převoz ostatků popravených legionářů po válce do Československa

Rakousko-uherské jednotky během ofenzivy na řece Piavě

Čeljabinský incident odstartoval postup legionářských jednotek na východ vlastním pořádkem, známý jako sibiřská anabáze

Volba mezi domovem a peklem

Vojáci posedávali na nádraží a zjevně se nudili. Většina z nich měla náladu pod psa. Že cesta do Francie přes Archangelsk je uzavřená, s tím se smířili již dávno. Nyní to ale vypadalo, že ani přes Vladivostok to nepůjde. Alespoň tedy ne tak rychle, jak si původně představovali.

Na nádraží v Čeljabinsku již trčeli několik dnů. Postupně se zde shromáždil skoro celý 3. a 6. československý střelecký pluk. Namísto toho, aby se konečně jejich vlaky pohnuly, jezdil v protisměru jeden ešalon za druhým. Všechny vozby německé, rakouské a maďarské zajatce domů směrem na západ. Bolševici tímto způsobem „platili“ centrálním mocnostem za uzavření příměří v Brestu Litevském a případné dodávky tolik potřebných surovin a materiálů.

Vyhozený kus železa

Bylo dopoledne 14. května 1918, když jeden z vlaků se zajatci zastavil na čeljabinském nádraží. Pohled na ně byl skutečně prabídný. A tak jim někteří legionáři ze soucitu darovali část svých potravin a tabáku. Vypadalo to, jako kdyby docházelo v této nemilosrdné válce k dalšímu neobvyklému smíření. Když se ale vlak se zajatci rozjžděl ze stanice, vyhodil jeden z maďarských vojáků z vagonu těžký kus železa, který těžce poranil střelce Františka Ducháčka z 6. čs. střeleckého

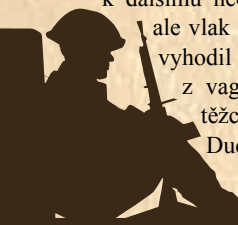
pluku „Hanáckého“. Ten zůstal ležet na zemi v bezvědomí. Když to viděli ostatní legionáři, domnívali se, že je mrtev. A tak se plní vzteku rozeběhli za vlakem. Trať zde vedla dlouhým obloukem. Oni si tak zkrátily cestu a vlak zastavili na druhém čeljabinském nádraží.

V této vyhocené situaci naprosto selhal zástupce místního sovětu. Namísto, aby celou záležitost náležitě vyšetřil, raději se vytratil. Hned vzápětí propukla potyčka mezi zajatci a našimi vojáky. Legionáři hrozili tím, že každého desátého zajatce z vagonu zastřelí. Nakonec byl tedy viník vydán. Následoval lynč, který dotyčný nepřežil.

Časovaná bomba

Československé vedení tento incident odsoudilo a zřídilo vyšetřovací komisi. Svou komisi sestavil i čeljabinský sovět. Na jeho žádost odešlo dobrovolně ráno 17. května deset legionářů, kteří se incidentu zúčastnili, k výslechu. Sovět je však namísto zaznamenání jejich výpovědí uvěznil. Zatkl také jednoho ze dvou našich důstojníků, kteří přišli žádat o jejich propuštění.

To pobouřilo příslušníky 6. střeleckého pluku. Nehledě na nedostatek zbraní se rozhodli obsadit město. To se jim také podařilo. Padlo přitom jen několik výstřelů. Během této akce se zmocnili skladu se zbraněmi. Místní sovět pochopil, že situace je pro něho velice vážná a zadržované legionáře nakonec propustil. Českoslovenští vojáci na oplátku odevzdali zbraně zpět do skladu. Na první pohled to vypadalo, že celý incident je definitivně zažehnan.

Ve skutečnosti se ale proměnil jen v načasovanou bombu.

Ústřední sovětská vláda v reakci na celou záležitost vydala rozkaz, že legionáři mají okamžitě odevzdat veškerou výzbroj. Kdo bude přistižen se zbraní v ruce, bude zastřelen. Na několika místech došlo dokonce k pokusům o násilné odebrání i omezeného počtu zbraní, které byly původně legionářům povoleny.

Rozhodnutí sjezdu

Shodou okolností právě v této době zasedal v Čeljabinsku sjezd volených delegátů našeho vojska. Ten přijal usnesení neodevzdávat zbraně, ale naopak pokračovat v cestě na východ „vlastním pořádkem“, což ve skutečnosti znamenalo nic jiného, než se probít touto rozsáhlou částí Ruska.

Síla legionářů se hned v následujících dnech ukázala být mnohem větší, než kdokoli předpokládal. Prakticky okamžitě propukly boje s bolševiky. Naše vojsko bylo rozděleno do několika skupin. Na západě působila skupina penzenská, za Uralem pak čeljabinská a západoomská. Poblíž těchto jednotek se zformovala skupina východoomská. V Zabajkálí a především pak v okolí Vladivostoku byla soustředěna skupina vladivostocká, která zasáhla do konfliktu až koncem června.

K nejobtížnějším bojům došlo na západě. Do relativně hustě obydlené evropské části Ruska mohly být totiž po železničních sítích soustředěny značné síly rudoarmějců. Penzský sověť sice s našimi legionáři vyjednával, ale jen z toho důvodu, aby získal čas pro přísunutí tolik potřebných posil. Když 28. května 1918 přijel na zdejší nádraží bolševický obrněný vlak, nezbývalo našim legionářům nic jiného, než na něj zaútočit a obsadit ho. Tato akce se zároveň stala jakýmsi prologem k obsazení celého města. K tomu, nehledě na bolševickou převahu především v dělostřelectvu a dalších zbraních, došlo následujícího dne v ranních hodinách. A to i přes velice tvrdé boje v ulicích města. Legionáři za to zaplatili třiceti padlými a zhruba stovkou zraněných. Penza byla železničním uzlem, ve kterém československé esalony na základě bolševického nařízení odevzdávaly v předchozích týdnech zbraně. Ty zde byly stále ještě uloženy ve skladech. Kořist v podobě 30 děl, několika obrněných automobilů, 500 kulometů, několika tisíc pušek a velkého

množství munice přispěla k vyzbrojení dalších legionářských jednotek.

Přispěli ke zkrácení války

Již 29. května 1918 opustil velitel této skupiny poručík Stanislav Čeček dobytou Penzu, zmocnil se Alexandrovského mostu přes Volhu a obsadil Samaru. Skvěle si vedly i obě omské skupiny, které se spojily již 9. června. Po obsazení Kazaně se vytvořila volžská fronta v délce téměř pěti set kilometrů. Ke spojení všech skupin pak došlo koncem srpna 1918. Legionáři tak získali kontrolu nejen nad magistrálou, ale s ní i nad značnou částí Ruska. V průběhu léta a podzimu 1918 obsadili střední Povolží, jih Sibíře, sever Kazachstánu a severovýchod Číny. Ovládali území o rozloze půldruhého milionu kilometrů čtverečních, což je zhruba

dvacet současných našich republik. Ještě několikanásobně větší území se však díky aktivitám legionářů dostalo pod kontrolu bělogvardějců. Mnohem důležitější však bylo, že došlo k přerušení přepravy německých, rakousko-uherských, bulharských a tureckých zajatců z východních částí Ruska do protidohodových zemí. To všechno za situace, kdy německá vojska prováděla úspěšnou ofenzivu na západní frontě a bezprostředně ohrožovala Paříž. Ne náhodou se většina historiků shoduje v tom, že právě zastavení přísunu dodatečných lidských zdrojů a zamezení budování nových pluků především německé a rakousko-uherské armády významným způsobem nejen zkrátilo první světovou válku, ale také ovlivnilo její výsledek.

Text: Vladimír Marek, foto: VÚA-VHA a VHÚ

manuál profesionálního vojáka

Rukávové znaky

Na představení hodnostních systémů armád NATO jsme navázali dalším seriálem. V něm se budeme po řadu měsíců zabývat rukávovými znaky útvarů a zařízení nejen AČR, ale celého resortu.

241. dopravní letka

Je jednou z hlavních jednotek bojové podpory 24. křídla dopravního letectva. Provádí leteckou přepravu ústavních a vládních činitelů a dalších osob. Dále zajišťuje humanitární lety včetně letů do krizových oblastí, rotace jednotek AČR v zahraničních operacích a letecký výcvik na daných typech letounů.

242. transportní a speciální letka

Je jednou z hlavních jednotek bojové podpory 24. křídla dopravního letectva. Specializuje se na leteckou přepravu osob a materiálu pro potřeby AČR a součinnostní i výcvikové lety pro vybrané jednotky AČR (např. vzdušné výsadky). Zajišťuje také humanitární lety včetně těch do krizových oblastí, speciální lety vzdušného průzkumu, fotogrammetrické snímkování i oblety prostředků RTZ a výcvik na daných typech letecké techniky.

243. vrtulníková letka

Je jednou z hlavních jednotek bojové podpory 24. křídla dopravního letectva. Zajišťuje leteckou přepravu ústavních a vládních činitelů, vojsk, záchranných týmů, zdravotnické a humanitární pomoci i evakuace osob a materiálu z krizových oblastí nebo speciální lety (vzdušné výsadky, průzkum, monitorování jaderné situace, hašení požárů). Provozuje také leteckou pátrací a záchrannou službu (SAR), leteckou záchrannou službu, lety ve prospěch státní zdravotnické služby a provádí letecký výcvik na provozovaných typech letadel.

244. letka oprav letecké techniky

Je jednou ze zabezpečovacích jednotek 24. křídla, která zajišťuje předepsané práce údržby a opravy veškeré letecké techniky křídla.

245. letka podpory a bojového zabezpečení

Je určena k logistickému a bojovému zabezpečení 24. základny dopravního letectva. Organizačně je členěna na velitelství letky, štáb letky, skupinu zabezpečení terminálu Ruzyň, rotu bojového zabezpečení včetně stanice biologické ochrany letiště a rotu logistické podpory. Rota bojového zabezpečení plní úkoly spojené se střežením objektů a prostorů, včetně vševojskových výcvikových úkolů. Rota logistické podpory zabezpečuje především přepravu osob a materiálu, dodávky PHM, přípravu a výdej stravy a skladování materiálu.

246. letka speciálního zabezpečení letového provozu

Je jednou ze zabezpečovacích jednotek 24. základny dopravního letectva zajišťující řízení letového provozu, letecké radionavigační, radiolokační a světloteknické zabezpečení, letištní a letištně provozní zabezpečení a požární ochranu letecké základny.

V poslední době obdržela redakce několik dotazů týkajících se nařízení NGŠ AČR k délce doby, o níž má být prodloužena doba trvání služebního poměru vojáka. Konkrétně se týkaly možnosti vojáka se k navržené době vyjádřit a vztahu doby trvání služebního poměru k době rozhodné na služebním místě. Pro účel zveřejnění v A reportu jsme spojili odpovědi do širšího vyjádření.

Dotazy k ukončení služebního poměru uplynutím doby rozhodné vs. závazky na 10 let.

Odpověď:

Zákon o vojácích z povolání obsahuje v § 5 limit pro stanovení *doby trvání služebního poměru při povolání do služebního poměru v rozmezí dva až dvacet let. Ve stejném ustanovení pak zákon stanoví, že „doba trvání služebního poměru může služební orgán na základě písemného souhlasu vojáka prodloužit.“* Zákon nestanovuje, o jakou dobu je možné prodloužit trvání služebního poměru. Na úrovni vnitřních předpisů až do 1. března 2017 existovalo omezení doby, o kterou je možné ho prodloužit, jen na věcné úrovni (prodloužení není v zájmu ozbrojených sil, místo je určeno pro absolventa, voják nespĺňuje jazykový požadavek). V těchto případech šlo o absolutní překážku prodloužení nebo omezení prodloužení do konkrétně určeného dne.

Ve skutečnosti služební orgány i vojáci v posledních deseti letech navrhovali prodloužení služebního poměru nejčastěji v intervalu jeden až tři roky. To bylo nepochybně z obou stran ovlivněno nejistotou v otázce vývoje organizační struktury ozbrojených sil i plnění jejich úkolů. V řadě případů však za návrhem na neprodloužení doby trvání služebního poměru ze strany velitele nebo velmi krátké doby prodloužení byla spíše faktická úroveň plnění služebních úkolů, která se účelově nepsala do služebního hodnocení. Skutečné délky prodloužování doby trvání služebního poměru tímto způsobem nejistotu ještě více prohlubovaly, protože fakticky nebylo možné provádět žádné personální plánování. Vzdělávání, výcvik, i plnění úkolů tak je neustále v nejistotě a řeší se pouze úkoly na nejbližší období.

Tento stav se nezměnil ani po 1. červenci 2015, kdy nabyla účinnosti novela zákona o vojácích z povolání, která zavedla dobu rozhodnou. Ta by měla být hlavním nástrojem pro řízení kariérního postupu vojáka. Ovlivňování délky trvání služebního poměru vojáka tak tuto funkci ztrácí. Vnitřní předpis (RMO č. 63/2015 Věstníku) na to reagoval doporučením, že doba trvání služebního poměru by při prodloužení měla pokrýt dobu rozhodnou na služebním místě. Tedy v uvedeném období prodloužení u většiny osob o minimálně čtyři roky. Ani toto doporučení však praxi v prodloužování doby trvání služebního poměru nezměnilo.

Dnem 1. března 2017 se tedy v uvedeném rozkaze stanovilo: „*Oprávněný služební orgán prodlouží vojákovu dobu trvání služebního poměru nejvýše o 10 let, pokud si rozšíření nebo zvýšení vzdělání vojáka na základě dohody o zvýšení nebo rozšíření vzdělání nevyžaduje dobu delší.*“ Nešlo o snahu omezovat délku prodloužení, ale naopak ukázat, že může být prodloužováno až o deset let. V Nařízení NGŠ AČR vydaném v loňském roce omezil velitele v návrzích na změnu doby maximální délkou sedm let a v letošním Nařízení se objevila právě délka až deset let.

Změnit dobu trvání služebního poměru vojáka může služební orgán pouze na základě písemného souhlasu vojáka. Pokud tedy voják nebude souhlasit s prodloužením o např. osm let, ale pouze o dva roky, služební orgán musí takový návrh akceptovat, protože je souhlas vojáka podmínkou.

Podle § 6a odst. 3 zákona o vojácích z povolání musí dojít nejméně čtyři měsíce před uplynutím rozhodné doby k rozhodnutí, zda bude voják služebně zařazen na služební místo se stanovenou vyšší hodností, nebo se rozhodná doba výkonu služby ve služebním zařazení prodlouží, anebo bude voják služebně zařazen na jiné služební místo se stanovenou stejnou hodností, jakou voják má. Jako poslední variantu zákon uvádí propuštění vojáka ze služebního poměru. Ta může nastat až v případě, že nebude možný postup podle § 6a odst. 3 písm. a) až c) zákona o vojácích z povolání.

Předpokládá se tedy, že voják v rámci stanovené doby trvání služebního poměru bude několikrát služebně zařazen na jiné služební místo. Přitom služební orgán vychází zejména z ustanovení § 6 odst. 3 a § 7a zákona o vojácích z povolání. Nové služební zařazení vyvolá novou rozhodnou dobu, což vyjadřuje potřebu kariérního postupu vojáka v ozbrojených silách.

Pokud uvedené shrneme, návrh velitele na délku prodloužení doby trvání služebního poměru by měl vyjadřovat především zájem ozbrojených sil na službě konkrétního vojáka s ohledem na jeho připravenost a potenciál kariérního růstu. Doba rozhodná pak je impulzem pro kariérní růst vojáka, případně změnu služebního zařazení. Jde tedy o dva rozdílné časové termíny, které oba mají umožnit plánování personální práce, ale z jiných hledisek.

Redakce IKP

Vydává MO ČR
Odbor komunikace
Tychonova 1, 160 01 Praha 6
IČO 60162694
www.army.cz

Redakce
Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6
Telefony: 973 215 542, 973 215 786
Fax: 973 215 933
E-mail: areport@centrum.cz

Šéfredaktor: Vladimír Marek

Grafická úprava: Milan Syrový

Jazyková korektura: Tomáš Xaver

V jednotkách ozbrojených sil rozšiřuje
VHÚ Praha – produkční oddělení
Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6
Olga Endlová, tel. 973 215 563

Tisk: Profi-tisk group s.r.o.

Číslo indexu: 45 011

ISSN 1211-801X

Evidenční číslo: MK ČR E 5254

Uzávěrka čísla: 21. 3. 2018

Toto číslo vyšlo dne: 9. 4. 2018

Foto na titulní straně: Jan Kouba

kontakty do redakce

Vladimír Marek (šéfredaktor)
telefon: 973 215 648
mobil: 724 033 410
e-mail: v.marek@post.cz

Jana Deckerová (redaktorka)
mobil: 606 604 733
e-mail: jana.deckerova@email.cz

Michal Voska (redaktor)
telefon: 973 215 868
mobil: 724 850 598
e-mail: voska.m@seznam.cz

Milan Syrový (grafik)
telefon: 973 215 595
e-mail: grafika.syrovy@gmail.com

Jan Kouba (fotograf)
telefon: 973 215 664
mobil: 606 674 257
e-mail: foto.kouba@volny.cz

informace pro autory

Aby mohla redakce proplatit honorář za zveřejněný příspěvek, musí jí autor zaslat tyto údaje:

- jméno a příjmení,
  - datum narození (NE rodné číslo!),
  - údaj, zda jde o VZP, o. z., AZ, anebo osobu mimo resort,
  - adresu bydliště.
- V případě VZP, o. z. i přísl. AZ dále:
- číslo VÚ či VZ a město posádky,
  - číslo účtárny Agentury finanční, který je vyplácí
- V případě osoby mimo resort:
- číslo účtu, na který má být poslán honorář,
  - název a číslo banky,
  - na faxové č. 973 215 933 poslat kopii průkazního listku k tomuto účtu.

Tyto údaje je účelné uvádět současně se zasíláným článkem. Není v silách redakce je zpětně zjišťovat.

Pohled na služební tělovýchovu a vývoj požadavků tělesné zdatnosti příslušníků armády

Vystoupení armády na oblastní ČS 1950

Období 1949–1956

Vývoj v uvedeném období předznačil IX. sjezd KSČ konaný v květnu 1949, na němž se stanovila generální linie výstavby socialismu. To v praxi znamenalo, že všechny subsystémy společnosti procházely důslednou sovětizací. Nejvýznamněji se tento proces projevil v mocenských složkách obrany a vnitra. V organizační výstavbě armády se uskutečnily rozsáhlé změny. Zintenzivnil se výcvik. Došlo k personální obměně. Propouštění byli především důstojníci z předmnichovské armády a československých jednotek na Západě. Zákonem ze dne 4. března 1949 byl zrušen sbor rotmistrů a dělesloužících poddůstojníků.

V armádní tělovýchově a sportu se uskutečnily zásadní změny ještě koncem roku 1948. Od 30. listopadu 1948 byl vojenským osobám vydán zákaz účastnit se aktivit za jiné než vojenské sokolské jednoty (VSJ). Další výraznou změnu přinesl „Zákon o státní starostlivosti o tělesnou výchovu a sport“. Schválen byl 14. července 1949. Zavedl mimo jiné závod o Tyršův odznak zdatnosti (TOZ). Plnění TOZ se stalo hlavní náplní aktivit VSJ. Vojáci, kteří splnili TOZ, se nemuseli zúčastnit výročního přezkoušení z tělesné zdatnosti v roce 1949.

Dne 19. června 1950 vyšel rozkaz ministra národní obrany č. 276, v němž se stanovilo i to, že tělesná příprava je jednou ze základních složek bojové přípravy všech příslušníků armády. Rozkaz se věnoval organizaci tělovýchovy a sportu. Velitelům všech stupňů bylo uloženo, aby vytvořili podmínky pro činnost sokolským výborům (SV). Tyto výbory byly jmenovány příslušným velitelem na návrh zástupce pro věci politické. SV organizačně zabezpečovaly masové plnění podmínek TOZ a realizaci armádních sportovních her (ASH). Vyvrcholením ASH bylo celoarmádní mistrovství.

Touto změnou se ukončila činnost VSJ. V uvedeném rozkaze byla stanovena hlavní zásada armádní tělovýchovy a sportu – „Každý voják aktivním sportovcem, každý voják nositelem TOZ“. Tento systém neměl dlouhého trvání. Už v roce 1951 byly SV nahrazeny sportovními výbory a tyto od roku 1952 sportovními sekce při Domovech armády, respektive Okružových domovech armády. Výcvikovým rokem 1953/1954 se nahradilo plnění podmínek TOZ soutěží o dosažení odznaku Připravený k práci a obraně vlasti (PPOV). V roce 1950 byl vydán nový služební předpis s označením Těl-1-1, který nahradil „Dočasné osnovy tělesné výchovy“. Předpis vstoupil v platnost od 1. ledna 1951. Předpisem se stanovila struktura tělesné přípravy, která se skládala z ranního cvičení v rozsahu 20 min, základní tělesné přípravy, boje zblízka, překonávání překážek, plavání, lehké atletiky a lyžařského výcviku. Rozsah výcviku byl stanoven na hodinu týdně, s výjimkou lehké atletiky a lyžařského výcviku, kde byl stanoven na 2–3 hodiny týdně.

Do programu služební tělovýchovy, který byl rozdělen na zimní a letní období, zasáhl nácvik na I. celostátní spartakiádu. Ta se uskutečnila v roce 1955, vystoupení armády bylo 5. července. Mělo sedm částí a cvičilo 36 000 cvičenců. Novým služebním předpisem byla stanovena nová baterie testů pro přezkoušení z tělesné zdatnosti a věkové kategorie, viz tabulka část I. a část II. s příslušným hodnocením.

V roce 1955 byl vydán nový služební předpis Těl-1-1. Ten upravoval výkon služební tělovýchovy tak, že prodloužil ranní cvičení na 30 minut a zkrátil rozsah hlavního cvičení na 50 minut týdně. Kromě tradičních témat s obsahem jako překonávání překážek, boj zblízka, gymnastika, lehká atletika, plavání a sportovní hry zavedl do služební tělovýchovy nové téma jako zrychlené přesuny, tělesný trénink při bojové přípravě a tělesné cvičení za omezené pohyblivosti. Baterie testů pohybové výkonnosti zůstala nezměněna. Novinkou bylo zavedení instruktážně-metodických

První věková kategorie (do 36 let)

Disciplína	Hodnocení v bodech				
	5	4	3	2	1
Běh na 100m	Méně než 15 s	15–15,5 s	15,5–16 s	16–16,5 s	Víc než 16,5 s
Hod granátem	Víc než 40 m	35–40 m	30–35 m	25–30 m	Méně než 25 m
Shyby	Víc než 8x	7x až 8x	5x až 6x	3x až 4x	Méně než 3x
Skok do dálky	Víc než 4 m	3,5–4 m	3,25–3,5 m	3–3,25 m	Méně než 3 m
Běh na 1 000 m	Méně než 3,40 min	3,40 min – 4 min	4 min – 4,30 min	4,30 min – 4,50 min	Víc než 4,50 min

Celkové hodnocení: 5,0–4,5 b. – výborný, 4,4–3,5 b. – dobrý, 3,4 – 2,5 b. – vyhovující, 2,0 – 2,4 b. – nevyhovující

Druhá věková kategorie (36–42 let včetně)

Disciplína	Hodnocení v bodech				
	5	4	3	2	1
Běh na 100 m	15–15,5 s	15,5–16 s	16–16,5 s	16,5–17 s	Víc než 17 s
Hod granátem	35–40 m	30–35 m	25–30 m	20–25 m	Méně než 20 m
Shyby	7x až 8x	5x až 6x	3x až 4x	2x	Méně než 2x
Skok do dálky	3,5–4 m	3,25–3,5 m	3–3,25 m	2,75–3 m	Méně než 2,75 m
Běh na 1 000 m	3,40 min – 4 min	4 min – 4,30 min	4,30 min – 4,50 min	4,50 min – 5 min	Víc než 5,10 min

Celkové hodnocení: 5,0–4,5 b. – výborný, 4,4–3,5 b. – dobrý, 3,4 – 2,5 b. – vyhovující, 2,0 – 2,4 b. – nevyhovující

zaměstnání a ukázkových cvičení. Pro důstojníky vedl zaměstnání náčelník tělesné přípravy, pro poddůstojníky vedli zaměstnání velitelé rot.

Společenské změny odstartované v roce 1948 výrazným způsobem zasáhly do celého systému sportovního hnutí v zemi. Nevyhnu-ly se ani armádní tělovýchově a sportu. Ta se stala organickou součástí sportovního hnutí sjednoceného na bázi Sokola a později jedním z celků řízeným Státním výborem pro tělesnou výchovu a sport. Došlo k výraznému propojení služební tělovýchovy a masové sportovní činnosti. Možnost nahrazení výročního přezkoušení tělesné zdatnosti plněním podmínek TOZ znamenal začátek konce pravidelného testování tělesné zdatnosti. To se stalo součástí prověrek.

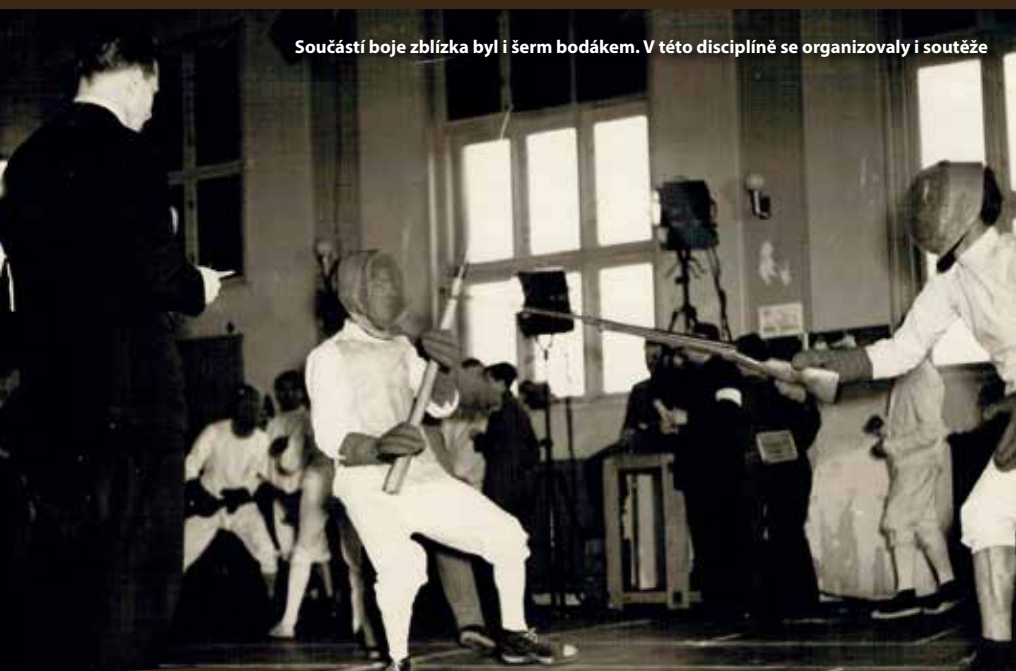
Zpočátku tento přístup oslovil široké řady vojenských osob. V roce 1949/1950 bylo v armádě získáno 23 000 TOZ a v roce 1950/1951 dokonce 33 000 TOZ. Postupně však zájem opadl. Určité oživení přinesla změna, kterou bylo plnění podmínek BPPOV. Po jeho zavedení se na jeho plnění zúčastnilo 79 % vojáků a 45 % důstojníků. Tato statistika koresponduje s jinou informací uveřejněnou na konci sledovaného období v Obráně lidu, kde autor

Obsahem služební tělovýchovy bylo i překonávání překážek

Služební tělovýchova – ranní cvičení

Součástí boje zblízka byl i šerm bodákem. V této disciplíně se organizovaly i soutěže

příspěvku konstatuje, že služební tělovýchova je dobře organizovaná, ale jejím nedostatkem je malá účast, která nepřesahuje 50 %.

Vedle pozitivních kroků, jako bylo vytvoření systematizovaných míst tělovýchovných náčelníků, se realizovala i opatření, která své možnosti rychle vyčerpala. Patřilo k nim nahrazení dělesloužících poddůstojníků politickými pracovníky, kteří měli na vojáky působit agitací. Lék na neuspokojivý stav se hledal v poměrně časté reorganizaci mimoslužební tělovýchovy. Ta měla výrazným způsobem přispět k zvýšení tělesné zdatnosti a bojeshopnosti mužstva.

Text: Peter Bučka, foto: archiv autora

SLUŽBA U JEDINÉHO VÝSADKOVÉHO PRAPORU AČR

AEROMOBILNÍ OPERACE

43. VÝSADKOVÝ PRAPOR CHRUDIM

ATRAKTIVNÍ VÝCVIK A PRESTÍŽNÍ KURZY

PRAVO HRDĚ NOSIT ČERVENÝ BARET

ZAHRAŇIČNÍ OPERACE

CZ VÝSADKOVÝ PRAPOR 71

POŽADUJEME:

ZDRAVOTNÍ KLASIFIKACI A+
ČISTÝ TRESTNÍ REJSTRÍK
PSYCHICKOU A FYZICKOU ODOLNOST
VYSOKOU MOTIVACI
ODVAHU A ČEST

NABÍZÍME:

VÝSADKOVÉ A JINÉ PŘÍPLATKY
SLUŽBA V MOTIVOVANÉM KOLEKTIVU
PREVENTIVNÍ REHABILITACE
ZVYŠOVÁNÍ FYZICKÉ ZDATNOSTI
PROFESNÍ ROZVOJ A RŮST
MEZINÁRODNÍ CVIČENÍ A SOUPEŽE
SOUCINNOST S LETECTVEM
A DALŠÍ BENEFITY

VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ

10.-12. ČERVENCE 2018

KONTAKTUJ NÁS NA INFO@43VPR.CZ

WWW.43VPR.CZ

DALŠÍ INFO NA FB, WIKI A YOUTUBE: „43.VÝSADKOVÝ PRAPOR CHRUDIM“